

CERTIFICERING AF BIODIVERSITET

Review af certificeringsordninger
for biodiversitet med fokus på
virksomheders støtte til
naturindsatser

AUGUST
2026

UDARBEJDET AF
NORION FOR
15. JUNI FONDEN

NORION
CONSULT

Titel:

Certificering af biodiversitet

- Review af certificeringsordninger for biodiversitet med fokus på virksomheders støtte til naturindsatser

Årstal:

August 2026

Forfattere:

Kristian Telling Jørgensen

Amalie Engelbrecht Hansen

Elvira Borgman

Rikke Fischer-Bogason

Grafik: Katja Øder Schlesinger

Fotos: Peder Størup og Kristian Telling Jørgensen

Udarbejdet af:

Norion Consult er en rådgivningsvirksomhed specialiseret i bæredygtighed, ESG, naturbaserede løsninger og grøn omstilling. Vi arbejder på tværs af sektorer med at operationalisere komplekse reguleringskrav og udvikle strategier, analyser og løsninger, der skaber dokumenterbar værdi – for både virksomheder, fonde, myndigheder og civilsamfund.

www.norion.dk

På vegne af:

www.15junifonden.dk

**"CERTIFICERING ER EN UAFHÆNGIG
VURDERING UDFØRT AF ET
AKKREDITERET ORGAN, SOM
BEKRÆFTER, AT EN VIRKSOMHED,
ET PRODUKT ELLER ET SYSTEM
LEVER OP TIL DEFINEREDE KRAV"**

DEN DANSKE AKKREDITERINGSFOND

RESUMÉ

Denne rapport er udarbejdet på baggrund af 15. Juni Fondens ønske om at skabe større klarhed over certificeringsordninger for natur og om, hvordan man gennem biodiversitetsprojekter kan sikre dokumentation for, at naturindsatser beskytter eller forbedrer biodiversiteten.

Biodiversitetscertificeringer anvendes til at vise, at et projekt, en virksomhed eller en organisation lever op til bestemte krav, der styrker naturen på et areal. Når et projekt kan dokumentere konkrete indsatser for biodiversitet – eller en reel forbedring af biodiversiteten – udstedes et certifikat som anerkendelse. Certificering giver dermed en defineret ramme til at dokumentere resultater og fremskridt i projekterne.

Arealcertificering med naturformål er ikke et nyt fænomen, men har hidtil primært været anvendt i produktive sammenhænge. Det nye er, at certificeringen i stigende grad kobles direkte til virksomheders aktiviteter og gør det muligt at måle resultater i forhold til deres påvirkning af naturen.

Virksomheders finansiering af naturgenopretning og -beskyttelse er afgørende, hvis vi skal nå de internationale mål om at standse tabet af biodiversitet og afbøde de afledte klimakonsekvenser.

Biodiversitet er imidlertid et relativt nyt indsatsområde for de fleste virksomheder. Hidtil har mange primært fokuseret på at reducere deres påvirkninger i værdikæden, mens egne arealindsatser og direkte støtte til naturprojekter kun i begrænset omfang har været anvendt – oftest i form af sponsorater.

Rapporten giver et indblik i de internationale konventioner og retningslinjer, der påvirker arbejdet med biodiversitetscertificering globalt og i Danmark. Disse principper, organisatoriske rammer og politiske elementer præger både de konkrete naturindsatser og udvekslingen af midler mellem virksomheder og arealejere.

Derudover præsenterer rapporten fire eksisterende ordninger, som arbejder med verifikation af naturresultater og overførsel af dokumentation til virksomheder. I forlængelse heraf gennemgås de vigtigste forhold, der kan ligge til grund for valget af en specifik ordning.

Inden for de eksisterende certificeringer, øvrige standardrammer og politiske initiativer mangler der i praksis fortsat en egentlig markedsmodning af ordninger for natur. I denne sammenhæng er der behov for en nærmere udforskning af potentialet for at bruge dem bl.a. til at motivere virksomheder til at bidrage til naturprojekter som en vej til opfyldelsen af nationale og internationale mål for biodiversitet.

INDHOLD

INDLEDNING

Om denne rapport.....	6
Baggrund.....	7
Norions observationer.....	8

DEL 1: CERTIFICERINGER OG VIRKSOMHEDERS NATURINDSATSER

Introduktion til biodiversitetscertificering.....	9
Afbødningshierakiet.....	11
Intet nettotab og nettoforbedring for biodiversiteten.....	12
Karakteristika ved forskellige typer af ordninger	14
Principielle tilgange til certificering og kredit.....	17
Udvikling af målesystemer for biodiversitet	21
Virksomheders motivation til biodiversitetsprojekter.....	23
 Danske aktørers input til biodiversitetscertificering.....	 25
 Det politiske landskab for virksomheders biodiversitetsindsatser.....	 28
Internationale konventioner og retningslinjer.....	28
EU's biodiversitetspolitik og rapporteringskrav.....	29
Grønne anprisninger.....	22
Frivillige rapporteringsinitiativer.....	31
Udvikling af biodiversitetsmarkeder i EU	33
Drivere og rammer for biodiversitetscertificering.....	35
Status på biodiversitetsmarkedet.....	36
Organisering af et marked for biodiversitetsordninger	37

DEL 2: REVIEW AF ORDNINGER TIL VERIFICERING AF NATURINDSATSER

Eksempler på certificeringsordninger.....	40
Oversigt over kortlagte ordninger	41
Profiler på udvalgte ordninger.....	42
- The global biodiversity standard (GBS)	43
- Plan vivo nature (PV nature)	45
- Verra climate, community & biodiversity standards (CCB).....	47
- FSC verified impact.....	49
 Grundlag for valg af ordning.....	 51
Veje til markedsmodning for certificering for natur.....	53
 Litteraturliste.....	 54

APPENDIKS

Centrale begreber.....	60
------------------------	----

INDLEDNING

OM DENNE RAPPORT

Denne rapport er udarbejdet som led i 15. Juni Fondens ønske om at skabe overblik over certificeringsordninger og verificerings-systemer, der kan danne et troværdigt og operationelt grundlag for biodiversitetsprojekter.

Formålet er at understøtte udviklingen af en markedsrelevant certificeringsordning, som kan styrke ekstern finansiering af naturprojekter og samtidig give virksomheder mulighed for at dokumentere deres bidrag til biodiversitet.

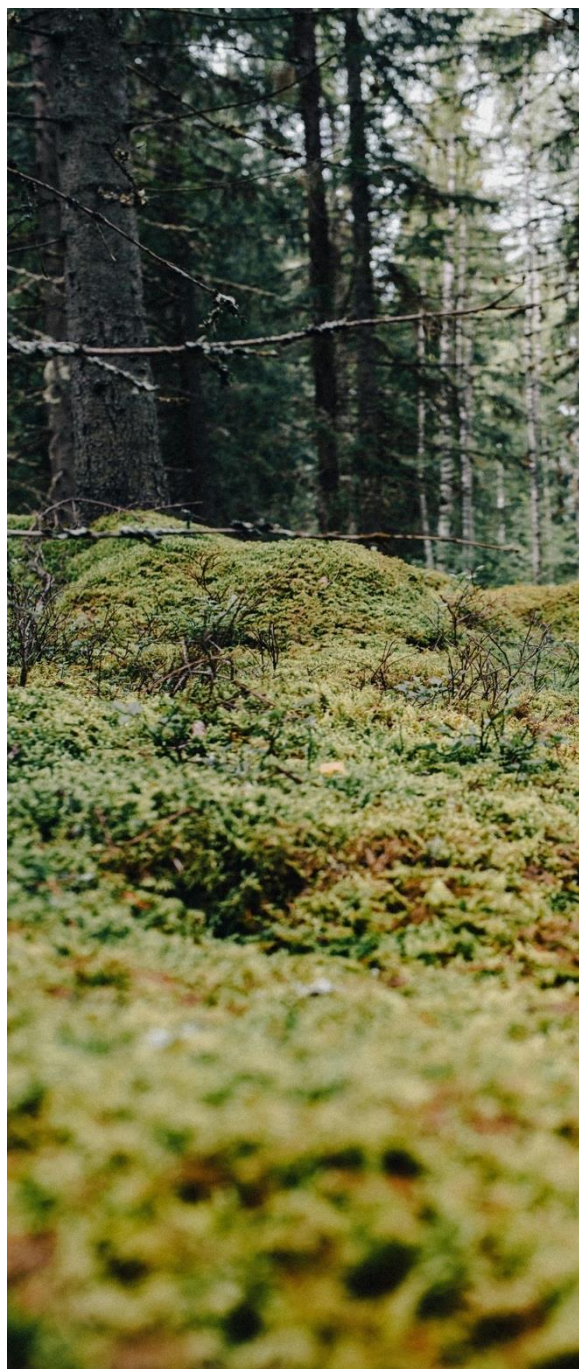
Ud over at kortlægge eksisterende ordninger har rapporten til hensigt at kvalificere viden om centrale begreber og drivkræfter i feltet – herunder certificering, biodiversitetskreditter og rapporteringsbehov.

I kortlægningen inddrages også centrale aktørers synspunkter. Resultaterne bygger således både på desk research, interviews og spørgeskemaer med relevante stakeholders.

Læsevejledning

Denne rapport er opdelt i to selvstændige dele. Del 1 giver en generel introduktion til, hvad biodiversitetscertificering kan være. Her forklares også de vigtigste begreber og de politiske rammer og lovgivning, der har betydning for området.

Del 2 gennemgår og vurderer en række certificeringsordninger, som vurderes at være relevante i en dansk sammenhæng. Derudover gives en oversigt over nogle af de mest markante og profilerede ordninger på verdensplan.

BAGGRUND

Globalt såvel som i Danmark mangler der tilstrækkelig finansiering til at standse tabet af biodiversitet.

Internationalt vurderes det årlige globale finansieringsgab til næsten 5000 milliarder DKK. I Danmark anslår Biodiversitetsrådets rapport "Mere og bedre finansiering", at der frem mod 2050 mangler mindst 6,5 mia. DKK årligt til beskyttelse og genopretning af biodiversiteten – svarende til omkring 162 mia. DKK i alt (Biodiversitetsrådet, 2025).

Det globale finansieringsgab blev adresseret ved det internationale biodiversitetsmøde COP16 i Rom i februar 2025, hvor verdens regeringer vedtog en global strategi for biodiversitetsfinansiering som led i implementeringen af Kunming-Montreal-aftalen.

Virksomheder og regeringer anerkender i stigende grad, at tabet af biodiversitet ikke kun er et miljøproblem, men også en økonomisk systemrisiko. Det estimeres, at økonomisk værdiskabelse svarende til mere end halvdelen af verdens daværende BNP – omkring 280.000 mia. DKK – er moderat eller stærkt afhængig af naturen og dens økosystemtjenester (WEF, 2020).

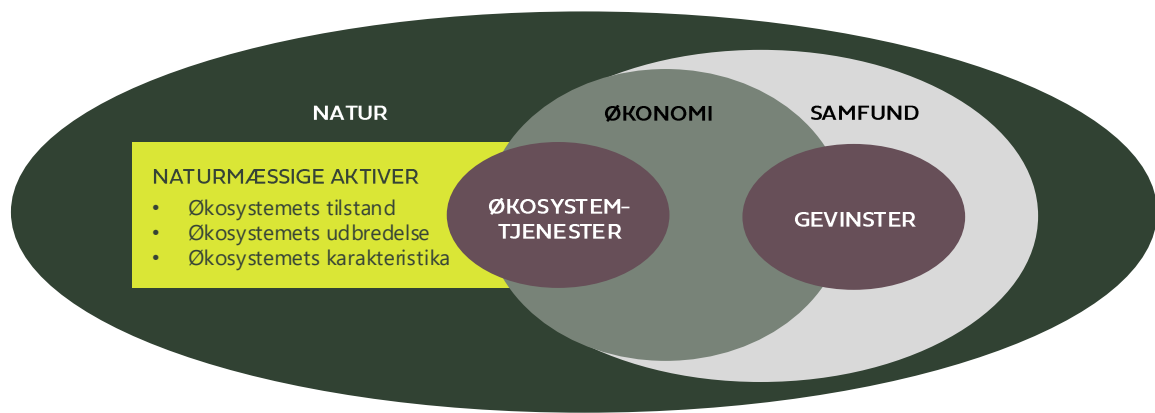
Den stigende erkendelse af naturens betydning for økonomi, samfund og virksomheders værdikæder samt de voksende krav til bæredygtighedsrapportering har øget virksomheders fokus på natur. Flere og flere arbejder med at reducere fodaftrykket i værdikæderne, men der ses også tiltag til at dokumentere positiv påvirkning og bidrag til forvaltning og genopretning af natur.

Det er dog fortsat vanskeligt for virksomheder at koble deres naturindsatser op på anerkendte mekanismer med målbar effekt og dokumenterbar kvalitet. Markedet er derfor forventeligt afhængige af dokumentations-systemer og fælles metoder som gør det muligt for virksomheder at beregne, dokumentere og kommunikerer deres bidrag til naturen (OECD, 2026).

Der ses derfor en udvikling i systemer, med fokus på monitorering, rapportering og verifikation der kan sikre, at virksomheders investeringer og støtte til natur skaber reel og målbar effekt.

Dette er essensen i det, vi i denne sammenhæng betegner som certificering.

SAMMENHÆNGEN MELLEM ØKOSYSTEMER, ØKONOMI OG SAMFUND

Figur baseret på TNFD viser sammenhængen mellem natur, økonomi og samfund via økosystemtjenester og naturmæssige aktiver. Det er også gældende for virksomheder der i stigende omfang erkender naturafhængigheder samt betydning for virksomhedens forretningsmodel.

NORIONS OBSERVATIONER

Biodiversitetsmarkedet er adresseret, men fortsat underudviklet - Der ses stigende aktivitet omkring udviklingen af biodiversitetsmarkeder og en række nye initiativer, men kun få ordninger/certificeringer har endnu manifesteret sig operationelt og opnået et egentligt markedsoptag.

Virksomhedernes rolle er fortsat umoden og uafklaret - Virksomheder, der finansierer naturprojekter mod verificerede resultater og data, som kan indgå i ESG-rapportering og kommunikation, er endnu relativt få. De eksisterende eksempler har ofte karakter af sponsorater eller filantropiske bidrag med forholdsvis simple anprisninger. Virksomhedernes biodiversitetsarbejde er fortsat primært orienteret mod værdikædekortlægning, påvirkninger og risikominimering, mens bidrag uden for værdikæden og egentlig kompensation er mindre udviklet.

Troværdige mekanismer for bidrag og kompensation skal udvikles - Hvis virksomheder på sigt skal kunne arbejde troværdigt med netto-nul-, nettopositive eller tilsvarende biodiversitetsmål, er der behov for klare principper for håndtering af resterende påvirkninger samt for bidrag til naturgenopretning uden for egen værdikæde. Her bliver arealverifikation samt afgrænsningen mellem bidrag, kreditter og egentlig kompensation central.

Markedsudviklingen kræver dialog og fælles forståelse - Biodiversitetsmarkeder risikerer en vanskelig start, hvis der ikke etableres en grundig dialog om mål, begreber og virkemidler – ikke mindst i relation til kreditter og kompensation. En fælles dialogplatform mellem centrale interessenter kan bidrage til at adressere kritiske synspunkter og udvikle en fælles forståelse af principper, begreber og acceptable anvendelser.

Frivillige krav og rammer får stigende betydning - Virksomheders indbyrdes krav samt deltagelse i frivillige ordninger for biodiversitetsrapportering er allerede en markedsrealitet, som forventes at vokse uanset ændringer i de formelle rapporteringskrav. Udviklingen understøttes af frivillige rapporteringsrammer og en stigende kobling til standarder og principper, der blandt andet udspringer af EU's Green Deal.

Pilotprojekter er nødvendige - EU's roadmap frem mod 2027 peger på behovet for at samle markedets aktører og udvikle praktiske erfaringer. Pilotprojekter kan anvendes til samtidig at afprøve naturprojekter, verificeringssystemer, virksomheders rapporterings- og kommunikationsbehov samt udviklingen og afprøvningen af robuste og målbare biodiversitetsmetrics.

Kreditbegrebet dominerer den aktuelle markedsudvikling - En stor del af den internationale debat og systemudvikling orienterer sig mod biodiversitetskreditter, men definitioner, anvendelsesmuligheder og krav er fortsat under udvikling. EU's roadmap for biodiversitetsmarkeder og den forventede videre konkretisering frem mod 2027 kan få væsentlig betydning for udviklingen af fælles principper og minimumskrav til blandt andet dokumentation, måling og verifikation af biodiversitetsresultater.

Regulatorisk opbremsning kan påvirke tempoet men stopper ikke behovet - Omnibusforenklinger og andre opbremsninger i de formelle regulatoriske rammer kan medføre et midlertidigt lavere tempo i virksomhedernes optag af nye initiativer. Det ændrer dog ikke den bredere udvikling, hvor rapportering om natur og biodiversitet fortsat drives frem af markedsforventninger, værdikædekrav og internationale rammeværktøjer.

DEL 1

CERTIFICERINGER OG VIRKSOMHEDERS NATURINDSATSER

GRUNDLAG FOR CERTIFICERING

Denne sektion introducerer de centrale begreber og elementer i arbejdet med arealbaseret certificering af biodiversitet. Fokus er på de typer ordninger, der er særligt relevante for virksomheder. Rapporten forklarer, hvad biodiversitetscertificeringsordninger er, hvilke grundelementer de består af, og de forskellige typer af ordninger der for nuværende findes. Derudover sættes fokus på den organisering, der er ved at tage form omkring udviklingen af certificeringsordninger, samt de krav og forventninger, dette stiller til virksomheder, projektere samt de der udvikler ordningerne.

Undervejs belyses både de redskaber, virksomheder kan bruge til at vurdere behovet for certificerede projekter, herunder afbødningshierarkiet, og de forskellige principper, som certificeringsordninger kan bygge på. Sektionen giver desuden et overordnet indblik i virksomheders motivation og bevæggrunde for at engagere sig i biodiversitetsfremmende projekter, erfaringer og initiativer i en dansk kontekst samt, og til slut en kort gennemgang af det politiske landskab og de frivillige internationale rammeværk, der er med til at sætte retningen for feltet.

INTRODUKTION TIL BIODIVERSITETSCERTIFICERING

Biodiversitetscertificeringer er systemer, der dokumenterer, at et areal eller en organisation lever op til fastsatte standarder for naturforvaltning med biodiversitet som hovedformål.

Det vil sige, at hvis et biodiversitetsprojekt lever op til specifikke krav som stilles af en standard, kan det certificeres. En verificeret positiv ændring i biodiversitet, som ellers ikke ville have fundet sted, kan få en fysisk eller digital udstedelse af et certifikat som symboliserer denne ændring.

De er specielt brugbare i værdikæde-sammenhæng, hvor forskellige aktører i værdikæden kan gå sammen om at finansiere biodiversitetstiltag og igennem certifikaterne få "bevise" for hvem der har stået for hvad.

Der findes certificeringer for biodiversitet, der spænder fra mere skånsomme dyrkningsmetoder inden for land- og skovbrug, fiskeri og minedrift til ordninger for verifikation af naturgenopretning og naturbeskyttelse. Der findes desuden ordninger, som rummer både produktive ydelser og mere fokuserede naturformål.

Den videre anvendelse afhænger af den enkelte ordnings rammer, herunder hvordan og hvorvidt certificeringen kan anvendes som grundlag for f.eks. anprisninger, kreditter eller andre former for dokumentation og kommunikation.

Certificeringssystemer arbejder ofte med principper, kriterier og indikatorer, der skal kunne omsættes til en form for målbarhed eller andet grundlag for afprøvning og kontrol. Centralt for alle certificeringstyper er begrebet MRV som står for monitorering, rapportering og verifikation.

- **Overvågning** (monitoring): Opgørelse af baseline og systematisk indsamling af data om ændringer i naturtilstand, arter, økosystemfunktioner mv.
- **Rapportering** (reporting): Dokumentation og kommunikation af resultater og metode – ofte til købere, partnere eller myndigheder.
- **Verifikation** (verification): Uafhængig kontrol af, at data og rapportering er retvisende og lever op til kravene i f.eks. en standard eller et kreditsystem.

MRV en forudsætning for, at en naturindsats kan danne grundlag for en verificerbar anprisning eller en kredit og dermed også for virksomheders mulighed for at integrere indsatser i deres formidling og ESG-arbejde.

AFBØDNINGSHIERARKIET

Før virksomheder engagerer sig i naturindsatser, bør de forholde sig aktivt til deres prioritering og fokus – især når det gælder kompensationsindsatser. Afbødningshierarkiet (Mitigation hierarchy) er en ramme for hvordan virksomheders indsatser kan prioriteres for at gøre mest mulig nytte for biodiversitet.

Det er et hyppigt rapporteringskrav at virksomheder redegør for, hvordan de anvender afbødningshierarkiet, og dermed kan dokumentere, at de prioriterer at undgå og begrænse negative påvirkninger af biodiversitet frem for alene at benytte sig af kompenserende tiltag.

Modellen skal ikke forstås som et lineært krav om at "gøre ét trin færdigt" før næste igangsættes, men snarere som en strategisk prioriteringsramme mod de mest effektive indsatser først – med udgangspunkt i deres faktiske handlemuligheder. Selvom en virksomhed minimerer sit arealaftryk, vil der i mange tilfælde være begrænsninger i, hvor langt disse tiltag kan række, hvorfor kompenserende tiltag hurtigt kommer i spil.

Virksomheder bør derfor forholde sig til alle niveauer i hierarkiet som led i deres overordnede naturstrategi. (SBTN, n.d.-a)

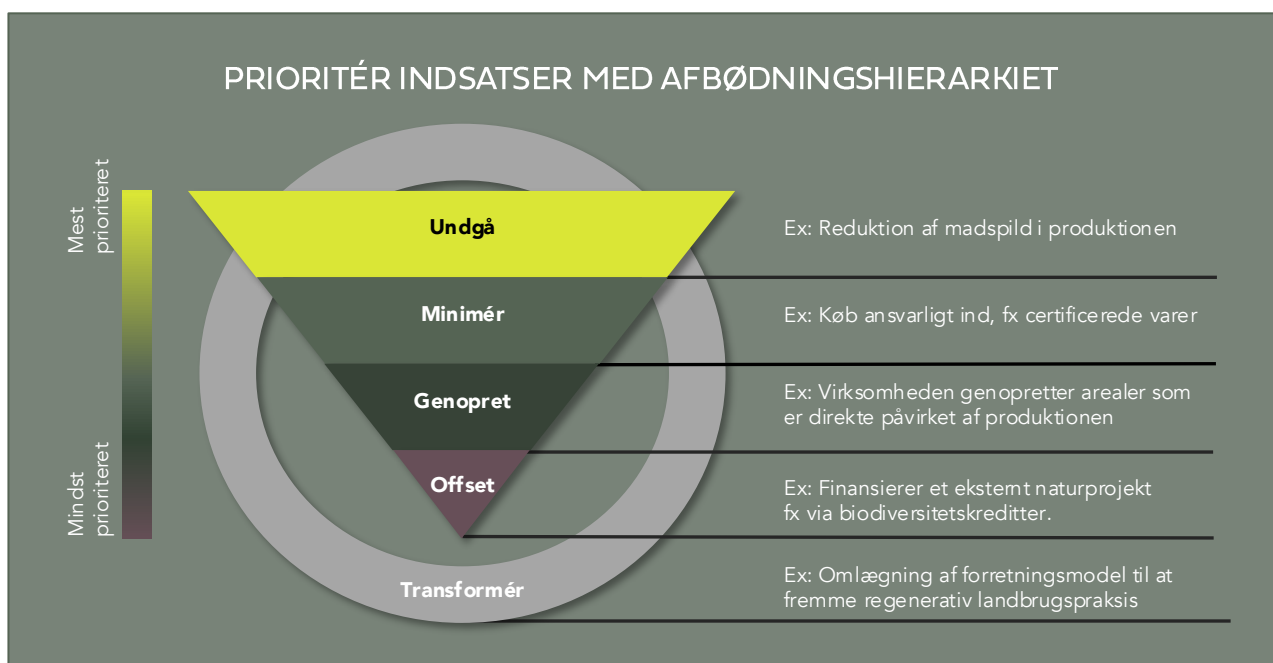
Undgå (avoid), som er det første trin, betyder at den der vil gøre noget godt for biodiversiteten i virkeligheden først, skal starte med at undgå at have negativ påvirkning på naturen. At undgå negativ påvirkning er typisk den mest effektive måde at opnå bedre vilkår for biodiversitet på, samtidigt med at det er omkostningseffektivt.

Minimér (minimize), handler om at minimere den negative påvirkning en aktivitet medfører på naturen, selv om det ikke er muligt at undgå den fuldstændigt.

Genopret (restore), her laver en virksomhed indsatser for at genoprette biodiversitet som er blevet negativt påvirket af virksomhedens aktiviteter.

Kompenser (offset), er hvor en virksomhed finansierer indsatser i andre områder end de har sine aktiviteter. Indsatserne skal kompensere for de negative påvirkninger virksomheden ikke har kunnet afbøde gennem de andre metoder.

Transformer (transform), at transformere betyder at ændre grundlæggende på virksomhedens påvirkning af biodiversitet – fx gennem omlægning af forretningsmodel, værdikæder eller arealanvendelse, så naturhensyn bliver en integreret del af kerneaktiviteterne.

Figur 1: Eksempel på fødevarer virksomheders handlinger i afbødningshierarkiet. Hierarkiet viser, hvordan en virksomhed bør prioritere i spændet fra at undgå negative påvirkninger til at kompensere for dem. Figuren tager udgangspunkt i SBTn ramme AR³T, som bygger på det klassiske afbødningshierarki, men udvider det med regenerering og en tværgående transformationsdimension.

INTET NETTOTAB OG
NETTOFORBEDRING FOR
BIODIVERSITETEN

Det forventes i rapporteringssammenhæng, at virksomheder dokumenterer handlinger i deres kerneforretning, som aktivt begrænser negative påvirkninger på biodiversitet, førend de benytter sig af kompenserende tiltag, lige som det fremgår af afbødningshierarkiet.

Hierarkiet tydeliggør, at compensation ikke kan stå alene, men skal efter forsøg på at undgå, minimere og genoprette skader.

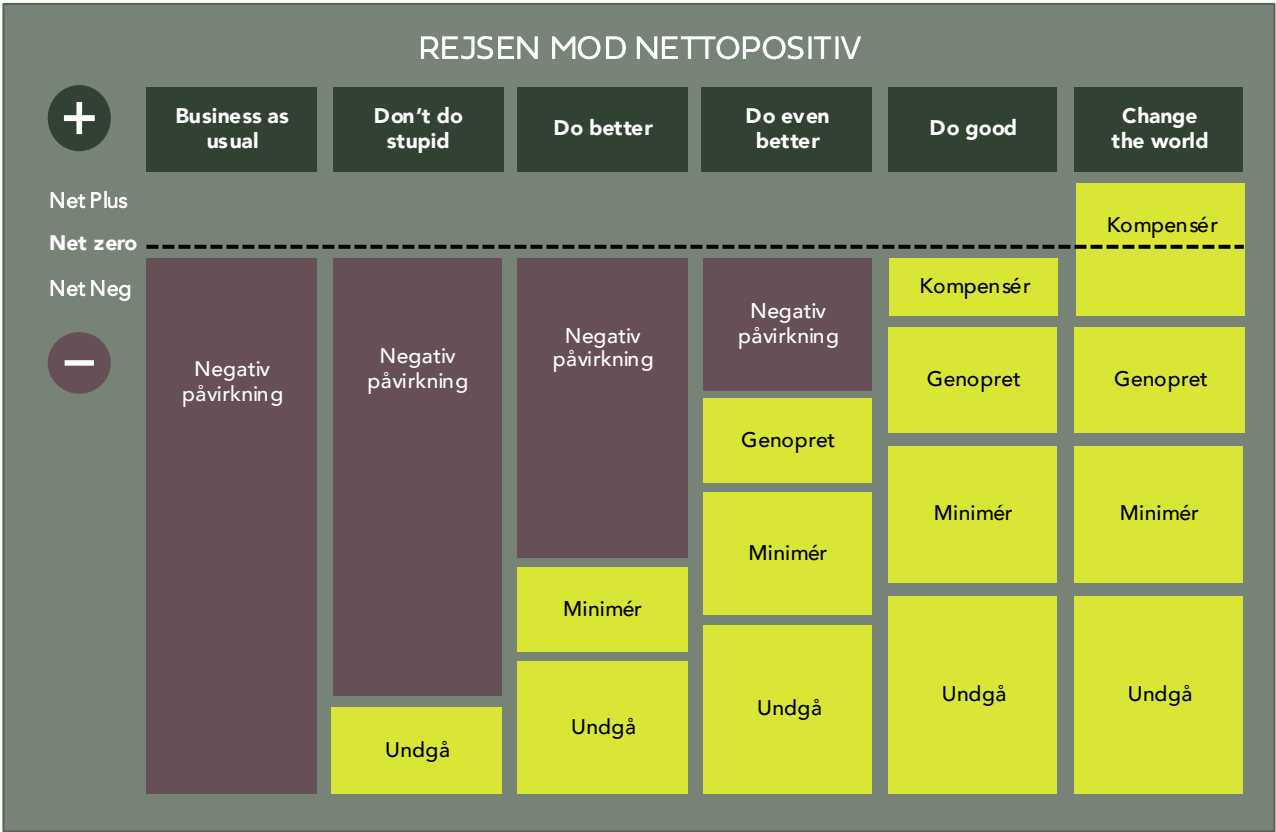
Samtidig er anvendelsen af hierarkiet ofte en forudsætning for, at man under forskellige rapporteringsrammer kan beregne og dokumentere en neutralisering af ens påvirkninger.

Inspireret af klimadagsordenen og begrebet net zero (nettonul), er der opstået tilsvarende målsætninger for natur – særligt intet nettotab (no net loss).

Det betyder, at de kompenserende indsatser skal udligne den totale negative påvirkning på biodiversitet, som en virksomheds aktiviteter måtte medføre. Målet er altså at undgå et samlet biodiversitetstab.

En mere ambitiøs tilgang er målet om nettoforbedring for biodiversitet (biodiversity net gain), hvor virksomheder ikke blot neutraliserer, men aktivt bidrager til forbedringer i biodiversiteten. Det indebærer, at naturtilstanden på det påvirkede areal efter projektet er bedre end før påvirkningen.

Kompensation og genopretning vil realistisk set næsten altid være en forudsætning for at blive nettopositiv, da produktion altid medfører arealoptag og påvirkninger, som ikke kan elimineres alene gennem reduktion af virksomhedens eget aftryk. De færreste virksomheder har direkte kontrol over de områder, hvor råvarerne i deres værdikæder stammer fra. Kompensation vil derfor ofte være en mere realistisk handlemulighed end genopretning i det direkte påvirkede område.

Figur 2: Modellen illustrerer overgangen fra forretningspraksis med negativ påvirkning til nettonul og videre mod nettoforbedringer. Gennem afbødningshierarkiet – undgå, minimér, genopret og kompenser – kan virksomheder gradvist bevæge sig fra "business as usual" til aktivt at bidrage positivt til biodiversiteten. Illustrationen er inspireret af afbødningshierarkiet som beskrevet fra BBOP, SBTN's AR³T-ramme og Net Positive-tilgangen.

SEKTORFOKUS PÅ NET-POSITIV

Særligt byggeriet er længere fremme i arbejdet med at operationalisere afbødningshierarkiet og netto-positiv. Branchen har erfaring med livscyklusvurderinger (LCA) gennem klimaberegninger, og bygningsregulativer stiller allerede krav om klimaberegninger og specifikke niveauer for udledninger (Social- og Boligstyrelsen, u.å.).

Der arbejdes aktuelt på at udvide dette til også at omfatte arealpåvirkninger både på byggegrunden (on-site) og i værdikæden (off-site), herunder udvinding af råstoffer såsom tømmer, jordarter og metaller (Aalborg Universitet, 2025). Hvis dette beregningsgrundlag bliver bredt accepteret og implementeret, vil det øge behovet for kompenserende biodiversitetstiltag som handlemulighed for byggeriet og potentielt også andre sektorer med betydelige arealaftryk. Det kan eksempelvis være fødevare-, tekstil- og energisektoren.

England er et af de lande der arbejder med at integrere nettoforbedring for biodiversitet i byggesektoren gennem lovkravet om Biodiversity Net Gain (BNG). Kravet indebærer, at de fleste større bygge- og udviklingsprojekter skal dokumentere mindst 10 % nettoforbedring af biodiversitetsværdien i forhold til projektområdets førtilstand. Hvis kravet ikke kan opfyldes på selve projektområdet, kan off-site forbedringer eller, som sidste udvej, statslige biodiversitetskreditter indgå som en del af løsningen (Ministry of Housing, Communities and Local Government & Department for Levelling Up, Housing and Communities, 2024).

De første evalueringer af BNG peger dog på, at implementeringen stadig befinder sig i opstartsfasen, og at der fortsat er udfordringer med kapacitet, monitorering og håndhævelse (Natural England, 2026). En analyse af off-site markedet efter de første ca. 16 måneder fandt, at en meget lille andel af de tilgængelige off-site arealer var blevet solgt og primært til mindre udviklingsprojekter (på under en hektar), derudover var de udbudte arealer (biodiversitetsenheder) koncentreret omkring relativt få habitattyper, særligt græsland. Dette fremhæver behovet for fortsat kapacitetsopbygning og fokus på relevante målepunkter samt markedsudvikling med bedre tilgængelige naturprojekter. (Duffus et al., 2025)

Bygge- og anlægssektoren står globalt for 50 % af materialeudvindingen, 30–40 % af affaldet og 37 % af CO₂-udledningen. Gode tilgange til kompenserende tiltag er stigende for denne sektor (Rao et al., 2025; UNEP, 2026). Foto: Kristian Telling Jørgensen

KARAKTERISTIKA VED FORSKELLIGE TYPER AF ORDNINGER

Der eksisterer for nærværende mange forskellige typer af certificeringsordninger. Der er mange faktorer der påvirker designet af en certificering, herunder hvilke typer af projekter den retter sig mod, hvordan auditering og monitorering foregår, og hvilke biodiversitetseffekter den retter sig mod.

Tilgange til positiv biodiversitetseffekt:

- **Biodiversitetsløft (uplift)** - et løft i biodiversitet indebærer at det er kvantificerede ændringer i antal arter, økosystemer, specifikke projektindikatorer eller indikatorer for økologisk integritet
- **Undgået tab (avoided loss)** - handler om at kvantificere, at man har undgået negative effekter på biodiversitet gennem forbedret økologisk integritet og beskyttelse. Undgået tab kan også handle om at fjerne udtalte trusler mod biodiversitet, hvor der er en påvist sammenhæng mellem disse trusler og biodiversiteten i området.
- **Vedligeholdelse (maintenance)** - her kan der foretages ændringer i forvaltnings-metoder, så de bedre understøtter opretholdelsen af en god økologisk tilstand. (BCA, 2024)

Herefter gennemgår vi udvalgte relevante begreber for disse ordninger.

Indsats- eller resultatbaseret certificering

Certificeringer er forskelligt designet når det kommer til hvornår man får certificeringen, og i tilfælde af en kredit, hvornår den økonomiske kompensation bliver udbetalt.

I nogle tilfælde kan man opnå certificering ved at lave specifikke indsatser så som genopretning af habitater, bevise at man har lavet indsatser for at undgå biodiversitetstab i værdikæden eller etableret nye naturområder. Dette kaldes ex-ante certificering. Her får en virksomhed en certificering for selve indsatsen, som bliver monitoreret og verificeret.

Siden der i mange tilfælde kan tage lang tid at se en reel forskel i biodiversitetens udvikling, er dette en måde at understøtte indsatser på. I en anden form for model, såkaldt ex-post

certificering, skal virksomheden bevise positive resultater for biodiversitet for at leve op til certificeringens krav.

Det betyder at indsatserne der er gennemført, skal have givet positive resultater i biodiversitetsløft som kan bevises gennem monitorering og verificering.

Offsetting (kompensation)

Kompensation er et middel, der kan anvendes til at opveje negative påvirkninger af biodiversiteten, som opstår i forbindelse med gennemførelsen af et projekt, efter at passende forebyggende og afbødende foranstaltninger er iværksat. Formålet med biodiversitetskompensation er at undgå nettotab (no net loss) af biodiversitet og helst opnå en nettogevinst (net gain) for biodiversiteten.

I praksis indebærer det, at virksomheder eksempelvis kompenserer for de forringelser og det tab af biodiversitet, som deres projekt medfører på et givent sted, ved at investere i biodiversitetsfremmende initiativer andetsteds.

Der stilles ofte krav til, at den type natur, der investeres i, skal være af samme karakter som den, der er blevet forringet eller ødelagt (like-for-like). Kompenserende tiltag kan både være lovpligtige eller frivilligt motiverede.

Insetting

Insetting refererer til projekter eller investeringer som fremmer biodiversitet i eller i tilknytning til virksomhedens egen værdikæde og/eller på de lokaliteter som virksomheden har sine aktiviteter. Insetting fokuserer altså på at styrke natur og økosystemtjenester i de områder virksomheden opererer i og fx henter ressourcer fra (IAPB, 2024).

Green bonds

”Green bonds” eller grønne obligationer udstedes af blandt andre stater, udviklingsbanker, finansielle institutioner og virksomheder, som ønsker at rejse kapital til miljømæssige formål. Obligationerne anvendes især til finansiering af klima- og energi-projekter, mens brugen til naturgenopretning og biodiversitet fortsat er relativt ny og mindre udbredt.

Biodiversitetskreditter

En biodiversitetskredit kan beskrives som et certifikat som repræsenterer en målt og evidensbaseret enhed.

Biodiversitetskreditter kan også kaldes biokreditter, biodiversitetscertifikater, eller naturkreditter. Fælles for biodiversitetskreditter er, at de tillader kvantificering af biodiversitetsresultater, og handel med disse på et marked.

Biodiversitetskreditter er typisk del af et frivilligt, privat marked. Dette indebærer, at kreditterne ikke er bundet op på lovmæssige krav omkring kompensation af naturpåvirkning. I stedet handles kreditterne på et frit marked med fuldkommen konkurrence, hvor de kan bidrage til bedre biodiversitet gennem proaktive indsatser.

Der findes endnu ikke en entydig tolkning af begrebet biodiversitetskredit, og det anvendes meget forskelligt i markedet. I sin grundforståelse knytter begrebet kredit sig til opgørelsen af en gæld, der kan udlignes gennem en modydelse eller transaktion – ofte forstået som en form for aflad for en beregnet påvirkning.

I praksis bruges betegnelsen biodiversitetskredit dog langt bredere, hvor naturindsatser markedsføres og omsættes på forskellig vis. (BCA, 2024)

Add-on certificering

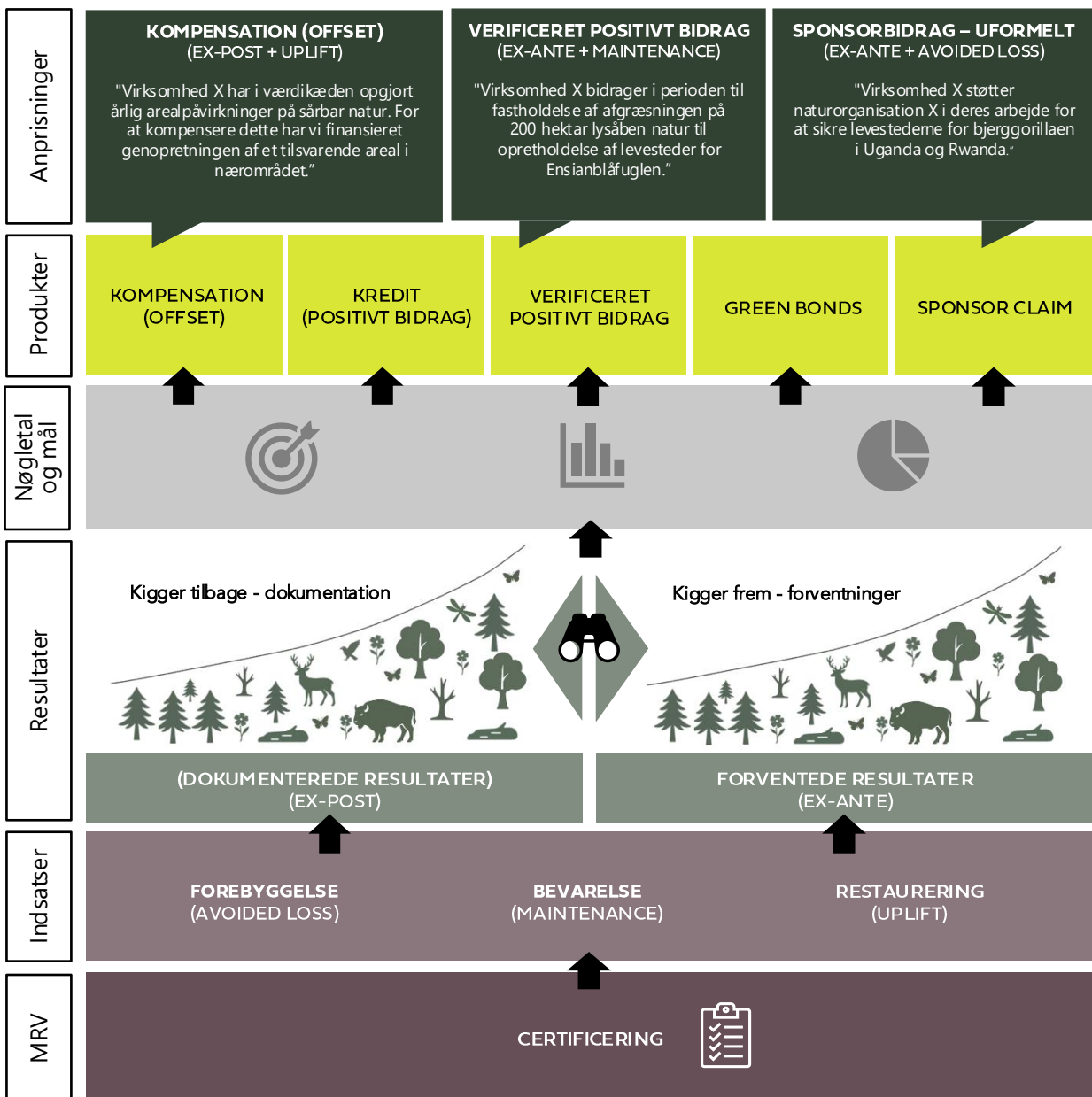
Flere certificeringsordninger har tillægsstandarder eller såkaldte add-on-moduler, der gør det muligt at udvide eller supplere en eksisterende certificering med yderligere krav, kriterier eller dokumentation på et specifikt område eksempelvis biodiversitet.

Dette kan være en måde at koble biodiversitetsmoduler, -kriterier eller dokumentation til eksisterende certificeringsordninger, standarder og dokumentationssystemer, det kan fx være ordninger med fokus på skovbrug, landbrug, klimadokumentation eller bredere bæredygtighedsforhold. Et eksempel på en sådan er FSC Verified Impact der bygger oven på en FSC-skovcertificering.

Rundbladet soldug (Drosera rotundifolia) er en kødædende plante, der typisk forekommer i højmoser. Arten er sårbar og truet især af dræning, kvælstofbelastning og tilgroning.
Foto: Kristian Telling Jørgensen

FRA AREALCERTIFICERING TIL FINANSIERINGSMODEL OG ANPRISNING

Figur 3: Figuren illustrerer, hvordan virksomheders bidrag til biodiversitet kan tage forskellige former alt efter, hvilke indsatser de vælger, og hvordan resultaterne dokumenteres. Kernen i modellen er certificering, fordi det netop er gennem standarder, verificering og auditering, at indsatser kan omsættes til produkter og påstande, som kan anerkendes i markedet. Certificering skaber rammerne for, at en indsats kan måles, spores og kommunikeres med en vis grad af sikkerhed, uanset om der er tale om kompensation, bevaring eller genopretning.

Certificeringerne kan variere betydeligt i deres tilgang til resultater. Nogle bygger på en forandringsteori i en forvaltningsplan og antager, at specifikke tiltag vil generere – eller sandsynligvis generere – de ønskede resultater baseret på erfaring og best practice. Andre er mere konkrete og dokumenterer faktiske resultater ved at måle udviklingen fra en tidligere baseline og frem. Indsatserne kan således opgøres som værende enten ex-post (dokumenterede resultater af allerede gennemførte tiltag) eller ex-ante (forventede resultater, som fremtidige investeringer og finansiering bygger på).

Alt dette kan omsættes til forskellige former for finansieringsmodeller og markedsprodukter med anprisninger som eksemplificeret - fra det uformelle sponsorat med få krav om dokumentation, til de mere teknisk krævende og verificerede kreditter eller kompensationsordninger.

PRINCIPIELLE TILGANGE TIL CERTIFICERING OG KREDIT

For at en biodiversitetscertificering eller et kreditsystem kan anses for troværdigt, bør det bygge på en klar struktur med principper, kriterier og indikatorer. Principperne fastlægger ordningens formål og centrale krav til integritet, mens kriterierne beskriver, hvad der skal være opfyldt. Indikatorer, dokumentationskrav eller andre målbare vurderingsgrundlag gør ordningen operationel og egnet til audit eller verifikation.

Internationale good practice-rammer, herunder ISEALs Code of Good Practice for Sustainability Systems, kan anvendes som rettesnor for udvikling og forvaltning af troværdige certificerings- og kreditsystemer.

ISEAL'S PRINCIPPER

Den internationale medlemsorganisation ISEAL, der udvikler og fremmer principper og retningslinjer for bæredygtighedsstandarder og certificeringsordninger, har udviklet ti grundprincipper, som definerer, hvad en certificeringsordning skal indeholde for at opnå legitimitet og troværdighed.

En sådan ordning skal:

1. have tydelige bæredygtigheds mål og kunne dokumentere reel positiv effekt
2. være samarbejdsorienteret og understøtte systemisk forandring
3. skabe værdi for brugerne og have en levedygtig model
4. kunne dokumentere målbar fremgang
5. engagere og inkludere relevante interessenter
6. være gennemskelig og åben omkring beslutninger og resultater
7. sikre upartiskhed og undgå interessekonflikter
8. levere pålidelige vurderinger af brugernes præstationer
9. stille sande og dokumenterede krav og påstande
10. løbende udvikle og forbedre sig i takt med ny viden og erfaringer

Denne principbaserede tilgang til opbygning af standarder og certificering genfindes i de mange initiativer, der i disse år forsøger at definere rammerne for biodiversitetscertificeringer og –kreditter.

Et centralt bidrag kom i maj 2025, hvor World Economic Forum (WEF), Biodiversity Credit Alliance (BCA) og International Advisory Panel on Biodiversity Credits (IAPC) lancerede et sæt af 21 fælles principper.

Disse principper er strukturerede efter ESG-logikken – med fokus på miljø (E), sociale forhold (S) og forvaltning (G) – og skal danne grundlaget for et fremtidigt, velfungerende marked for biodiversitetskreditter.

De tre overordnede pejlemærker er:

- **Verified Positive Outcomes for Nature** – for at sikre, at kreditterne bygger på videnskabeligt solide og dokumenterede naturforbedringer.
- **Equity and Fairness for People** – for at garantere respekt for lokale og oprindelige folks rettigheder samt sikre deres reelle deltagelse og gavn af projekterne.
- **Good Governance for High-integrity Markets** – for at understøtte gennemsigtighed, ansvarlighed og funktionel markedsinfrastruktur (BCA, 2025).

Disse og lignende principper fra forskellige standardaktører fastlægger en fælles ambition og retning, men det er ofte op til de enkelte markedsaktører og systemejere at operationalisere principperne ved at udvikle konkrete kriterier og verificerbare indikatorer og sikre bred accept herfor.

Det tidligere internationale samarbejdsinitiativ Business and Biodiversity Offsets Programme (BBOP) nævnes ofte som en byggeblok for "high integrity markets" for biodiversitet.

BBOP PRINCIPLES ON BIODIVERSITY OFFSETS

BBOP (Business and Biodiversity Offsets Programme) var et internationalt samarbejdsinitiativ, der blev lanceret i 2004 som et partnerskab mellem den amerikanske NGO Forest Trends, og en række internationale virksomheder, regeringsinstitutioner, finansielle institutioner, forskningsmiljøer og civilsamfundsorganisationer. Principperne og retningslinjerne for biodiversitetskompensation har til formål at fremme en ansvarlig forretningspraksis med hensyn til biodiversitet (Grieg-Gran, 2009).

Efter 2018 blev BBOP's aktive arbejde afsluttet som et selvstændigt program, men dets vejledninger og principper bruges fortsat som grundlag af organisationer, myndigheder og virksomheder over hele verden, herunder i udviklingen af nyere standarder som IUCN's Global Standard for Nature-based Solutions (IUCN 2023).

1. Overholdelse af afbødningshierarkiet

Et biodiversitetsoffset er en forpligtelse til at kompensere for væsentlige resterende negative påvirkninger på biodiversitet, efter at alle relevante muligheder for at undgå, minimere og afhjælpe påvirkninger lokalt er udtømt i overensstemmelse med afbødningshierarkiet.

2. Begrænsninger for, hvad der kan kompenseres

Der er situationer, hvor resterende påvirkninger på biodiversitet ikke kan kompenseres fuldt ud gennem et offset, fordi biodiversiteten er uerstattelig eller særlig sårbar.

3. Landskabskontekst

Et biodiversitetsoffset skal designes og implementeres med hensyn til det omgivende landskab for at opnå de forventede målbare bevaringsresultater. Dette indebærer at tage hensyn til biodiversitetens biologiske, sociale og kulturelle værdier og på en måde der understøtter økosystembaseret tilgang.

4. Ingen nettotab

Et biodiversitetsoffset skal designes og implementeres, så det opnår målbare, stedbundne bevaringsresultater, der kan forventes at føre til ingen nettotab og gerne en nettogevinst for biodiversiteten.

5. Yderligere bevaringsresultater (additionalitet)

Et biodiversitetsoffset skal levere bevaringsresultater, der ligger ud over, hvad der ville være sket uden offsettet. Offsettet må ikke blot flytte aktiviteter, der skader biodiversitet, til andre steder.

6. Deltagelse af interessenter

I områder påvirket af projektet og offsettet skal interessenterne sikres effektiv deltagelse i beslutningsprocesserne om biodiversitetsoffset, herunder evaluering, udvælgelse, design, implementering og overvågning.

7. Lighed og retfærdighed

Et biodiversitetsoffset skal designes og implementeres på en retfærdig og afbalanceret måde, hvor rettigheder og ansvar, risici og gevinster deles blandt interessenterne i overensstemmelse med juridiske og sædvanemæssige forhold. Der skal tages særligt hensyn til både nationalt og internationalt anerkendte rettigheder for oprindelige folk og lokalsamfund.

8. Langsigtede resultater

Design og implementering af et biodiversitetsoffset skal tage udgangspunkt i en adaptiv forvaltningsstrategi med overvågning og evaluering for at sikre, at resultaterne varer mindst lige så længe som projektets påvirkning og helst i al evighed.

9. Gennemsigtighed

Design og implementering af et biodiversitetsoffset samt kommunikationen af dets resultater til offentligheden skal ske på en gennemsigtig og rettidig måde.

10. Videnskabeligt og traditionelt vidensgrundlag

Design og implementering af et biodiversitetsoffset skal dokumenteres og baseres på solid videnskabelig viden og passende inddragelse af traditionel viden.

INTERNATIONALE ORGANISATIONER & RAMMESÆTTENDE AKTØRER

Flere andre internationale organisationer spiller en central rolle i at definere de standarder og principper som certificeringsordninger for biodiversitet kan bygge på.

ISO

International Organization for Standardization (ISO) er en global, uafhængig standardiseringsorganisation, som har til formål at udvikle internationale standarder inden for en lang række områder herunder kvalitet og miljøforhold. ISO har i de senere år intensiveret arbejdet med standarder for biodiversitet (ISO, 2024).

I 2020 blev den tekniske komité ISO/TC 331 Biodiversity etableret med henblik på at udvikle principper, rammer, krav, vejledninger og understøttende værktøjer, der kan fremme en helhedsorienteret og global tilgang til biodiversitet. I 2025 blev blandt andet følgende standarder offentliggjort:

- **ISO 17298:** Biodiversity - Considering biodiversity in the strategy and operations of organizations - Requirements and guidelines fastlægger krav og vejledninger for, hvordan organisationer strategisk og operationelt kan integrere biodiversitet i deres aktiviteter. Den omfatter blandt andet vurdering af organisationens afhængigheder af og påvirkninger på biodiversitet, prioritering af indsatsområder samt fastsættelse af mål og monitorering af fremskridt (ISO, 2025a).
- **ISO 17620:** Biodiversity – Process for designing and implementing biodiversity net gain in development projects. Standarden beskriver en proces for design, gennemførelse, vedligeholdelse og monitorering af biodiversitetsmæssig nettoforbedring i geografisk afgrænsede udviklingsprojekter. (ISO, 2025b).

ISO/TC 331 arbejder desuden med standarder og vejledninger inden for bl.a.:

- Terminologi og fælles begreber
- Måling, data, monitorering og vurdering
- Beskyttelse og genopretning

ISO's standarder kan anvendes direkte af virksomheder og organisationer, og fungerer samtidig som udviklingsgrundlag for både private og offentlige certificeringsordninger, som enten baserer sig på eller aktivt harmoniserer med ISO's definitioner og krav (ISO, 2024).

IUCN

Den internationale naturbeskyttelsesunion (IUCN) spiller en vigtig rolle i udformningen af globale retningslinjer og værktøjer til vurdering og overvågning af biodiversitet, blandt andet gennem udviklingen af IUCN's rødliste over truede arter samt retningslinjer for restaurering, arealanvendelse og naturbaserede løsninger. IUCN's standarder, definitioner og administrativeretningslinjer bruges bredt af både offentlige myndigheder og af private initiativer.

I relation til finansiering af natur samarbejder IUCN om standarder for biodiversitetskreditter og har siden 2016 haft en politik for biodiversitetskompensation (offsets), som angiver rammerne for, hvornår og hvordan kompensationsmekanismer kan anvendes i projekter med negativ indvirkning på naturen altså konkret erstatningsnatur (IUCN, 2016).

Tre centrale principper er:

- **Intet nettotab/nettoforbedring:** Biodiversitetskompensation må kun anvendes, hvis der kan opnås en tilstand af intet nettotab og helst en nettoforbedring af biodiversiteten.
- **Ekstremt restriktiv tilgang:** Kompensation må ikke anvendes for irreversible tab, unikke arter eller levesteder, hvor kompenserende tiltag ikke kan opnå tilsvarende værdi og funktion.
- **Langsigtet og verificerbar effekt:** Offsets skal være varige, målbare og overvåges over tid, med klare indikatorer og dokumentation for, at målsætningerne reelt nås.

ISEAL Landscape Guidance

ISEAL er kendt for at udvikle principper for certificering (se side 16), og organisationen har også rettet et særligt fokus mod virksomheders rolle i naturindsatser.

ISEAL har i forbindelse med initiativet "Landscape Guidance and Roadmap for Companies (2022–2024)" udarbejdet en række rådgivningsdokumenter, der giver både virksomheder og andre aktører et struktureret afsæt for at udvikle tilgange til arealbaserede projekter (ISEAL Alliance, 2023).

FRIVILLIGE
RAPPORTERINGSRAMMER

Det frivillige rapporteringsmarked og de tilhørende ordninger er tæt forbundet med EU's rammesætning af rapporteringsområdet. Her spiller en række toneangivende organisationer en central rolle ved at udvikle vejledninger og rammeværk, som understøtter virksomheder i at definere mål og etablere troværdige systemer for dokumentation.

På klimaområdet er Science-Based Targets Initiative og Taskforce on Climate-Related Financial Disclosures centrale rammeværk, og deres metoder og principper har inspireret arbejdet med natur og biodiversitet. I de seneste år er flere internationale initiativer blevet etableret med det formål at hjælpe virksomheder og investorer med at synliggøre og forstå deres afhængigheder af og påvirkninger på naturen samt integrere naturhensyn i deres beslutninger og drift.

Taskforce on Nature-related Financial Disclosures (TNFD)

Initiativet blev etableret i 2021 og har netop fokus på at skabe større gennemsigtighed om virksomheders og finansielle institutioners afhængighed af og påvirkning på naturen. Til dette formål har TNFD udviklet den trinvis LEAP-metode (Locate, Evaluate, Assess, Prepare), som vejleder aktører i at identificere, vurdere, håndtere og rapportere naturrelaterede risici og muligheder.

Målet er at understøtte bedre beslutninger og integrere naturhensyn på linje med finansielle og klimarelaterede forhold.

Heri skal det forstås, at virksomheders handlerum kan omfatte både kompenserende tiltag og naturbaserede løsninger. Gennem investeringer i genopretning, beskyttelse og forvaltning af økosystemer kan virksomheder reducere eksponering for naturrelaterede risici.

Det skaber mulighed for at koble værdiskabelse med risikominimering, f.eks. ved at modvirke oversvømmelser, erosion og klimarelaterede produktionsforstyrrelser. Ved at forstå, kvantificere og rapportere naturens betydning for værdikæden og forretningen kan virksomheder identificere sårbarheder og reagere strategisk (TNFD, n.d.).

Science Based Targets Network (SBTN)

SBTN vejleder både private og offentlige aktører om, hvordan de kan opstille videnskabeligt funderede mål for at reducere deres miljøpåvirkning herunder påvirkningen på biodiversitet. (SBTN, n.d.-b).

Endelig spiller Carbon Disclosure Project (CDP) en central rolle som benchmarkplatform for rapportering af miljødata, særligt blandt større europæiske virksomheder. CDP's arbejde med natur er stadig under udvikling, men platformen har allerede etableret sig inden for rapportering af data om skov, vand og klima (CDP, n.d.).

LOCATE	EVALUATE	ASSESS	PREPARE
Der identificeres prioriterede lokationer i hele værdikæden, hvor naturrelaterede risici og påvirkninger mest sandsynligt vil forekomme, baseret på sektorspecifik eksponering og geografisk sårbarhed.	Ved hver lokation undersøges afhængigheder af og påvirkninger på centrale økosystem-tjenester, ved hjælp af eksisterende data og værktøjer (fx ENCORE, IBAT, WWF Risk Filter).	Væsentligheden af de identificerede naturrelaterede afhængigheder, påvirkninger, risici og muligheder vurderes under forskellige scenarier, herunder udviklingen i økologiske grænser, klimarelaterede påvirkninger og lovgivningsmæssige forhold.	På baggrund af resultaterne anbefales næste skridt til at styrke håndtering og rapporteringsparathed i forhold til naturrelaterede risici og handlemuligheder, i overensstemmelse med TNFD's vejledning.

Figur 5: illustrerer, hvordan virksomheder gennem TNFD's LEAP-metode kan analysere deres afhængighed af og påvirkning på naturen. Økosystemtjenester er forbindelsesleddet mellem økologiske forhold og økonomiske gevinster, og analysen af disse koblinger muliggør strategisk håndtering af naturrelaterede risici og muligheder i forretningen.

UDVIKLING AF MÅLESYSTEMER FOR BIODIVERSITET

Når arealejere og/eller virksomheder har fastlagt sig på ordninger, der kan verificere resultater af arealforvaltning eller naturgenopretning, vil de i rapporteringsøjemed søge relevante målepunkter og nøgletal – i det engelske rapporteringssprog kaldet metrics.

Arbejdet med biodiversitet rummer betydelige beregningsmæssige udfordringer, især i forhold til at sammenligne det, der ødelægges, med det, der genskabes. Da vi ikke arbejder med eksakte størrelser, og fordi biodiversitet varierer på tværs af gradienter, geografi samt tid og rum, er det nødvendigt, at markedet udvikler bredt accepterede målemetoder og en fælles måde at kommunikere resultaterne på.

Der arbejdes i markedet med mange forskellige tilgange – både med verifikation af historiske indsatser og med forventede resultater af nye. Nogle tilgange er mere forklarende og narrative tilgange, mens andre arbejder med at udvikle scoringer og indeks, så indsatser kan sammenlignes kvalitativt og potentielt værdisættes i markedet.

Metoderne skal samtidig kunne anvendes inden for de rapporterings- og målsætningsrammer, som virksomhederne arbejder med, herunder Taskforce on Nature-related Financial Disclosures (TNFD), Science Based Targets Network (SBTN), Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD) og EU-taksonomien for bæredygtige økonomiske aktiviteter. Koblingen mellem metoderne og disse rammer behandles nærmere i et senere afsnit.

Målepunkterne bruges til at kunne kvantificere virksomhedens påvirkning på biodiversitet. I nogle tilfælde sker dette for at underbygge ESG-data og narrativer omkring virksomhedens bæredygtighedsarbejde, i andre tilfælde for konkret at kunne beregne en passende kompensation målt op imod en specifik negativ påvirkning. Målepunkter spiller derfor en hovedrolle i arbejdet med at omsætte et komplekst felt som biodiversitet til meningsfulde og konsistente målepunkter hos virksomhederne (WEF, 2024).

Hvor arealcertificering med dokumentation af, at indsatser gennemføres i henhold til godkendte forvaltningsplaner, er modent, så ligger fokus i den aktuelle udvikling på at kunne konvertere resultater til enheder eller anprisninger, der kan måles op imod virksomheders påvirkninger.

The Nature Positive Initiative (NPI)

The Nature Positive Initiative (NPI) er blandt de mest markante aktører i at udvikle centrale rapporteringsrammeverk. Initiativet samler aktører på tværs af sektorer om at skabe et fælles sprog og metode for målepunkter til måling af biodiversitetspåvirkninger.

The Nature Positive Initiative er en international sammenslutning af aktører, der arbejder for at operationalisere begrebet naturpositiv (nature positive) og skabe et fælles sprog for måling og dokumentation af biodiversitetsfremskridt (NPI, n.d.).

Et centralt element i initiativet er udviklingen af State of Nature Metrics. Disse målepunkter er målrettet forskellige økosystemer og repræsenterer et bud på en globalt anvendelig ramme, der kan fungere på tværs af sektorer og værdikæder (NPI, 2025).

Danske tilgange til målbarhed

I Danmark er der de seneste år gjort flere forsøg på at udvikle metoder til måling af naturkvalitet og biodiversitetsindsatser. Dansk Naturindikator (DNI 1.0) blev udviklet af Aarhus Universitet med det formål at måle værdien af arealbaserede naturindsatser for biodiversiteten i Danmark. Modellen bygger på tre centrale aspekter som er tilstand, beskyttelse og naturlige processer, der så samlet giver en arealscore der potentielt kunne udgøre et målepunkt i virksomhedskontekst. (AU Ecoscience, n.d.-a)

Aktuelt videreudvikles arbejdet i DNI 2.0, et forskningsprojekt som løber fra 2024–2027. Det videre projekt fokuserer på om der kan sikres et grundlag for belønning for at hæve den beregnede score for et areal evt. med anvendelse i forskellige markedsinitiativer for certificering og kreditter. På grundlag af DNI er der bl.a. gennemført pilotforsøg, for at afprøve metodens anvendelighed i praksis og hvor der redegøres for en hævet score ved gennemførelse af konkrete indgreb (Ejrnæs & Bladt, 2024).

Der ses også sektorspecifikke forsøg særligt i bygge- og anlægsbranchen. Urban Bioscore Initiativet udspringer af byggeriets stigende dokumentationsbehov, certificeringskrav og et generelt øget fokus på målbarhed. (AU Ecoscience, n.d.-b). Metoden med en bioscore imødekommer ønsket om at kunne kortlægge og registrere tilstanden af natur og biodiversitet i urbane miljøer (Strandberg & Rasmussen, 2024).

DANSKE VIRKSOMHEDSFOKUSEREDE BIODIVERSITETSINITIATIVER

Det at måle og opgøre biodiversitet har fået øget fokus i takt med nye rapporteringsforpligtelser og fremkomsten af frivillige internationale rammeværk. Indtil nu har udviklingen i høj grad koncentreret sig om at vurdere risici og konkrete påvirkninger i værdikæderne.

I Danmark er biodiversitet de seneste år blevet sat på dagsordenen gennem netværk, partnerskaber og projekter blandt andet drevet af Finans Danmark, UN Global Compact, Dansk Industri og WWF.

Iindsatserne har især haft fokus på videndeling, strategisk integration og rapportering, ofte koblet til rammer som CSRD, EU's taksonomi, TNFD og SBTN (Finans Danmark, 2023).

Biodiversitetspartnerskabet blev nedsat af regeringen i 2023 og leverede i 2024 en guide med anbefalinger til virksomheder, bl.a. om at bidrage til EU's og FN's mål om beskyttet natur, støtte naturgenopretning uden for egne værdikæder og skabe markedsbaserede finansieringsløsninger. Fokus var primært på virksomhedernes egne påvirkninger frem for operationelle kompensationsmekanismer (Biodiversitetspartnerskabet, 2024).

Projektet "Biodiversitet - inspiration til dansk erhvervsliv" (DI, WWF, Industriens Fond) udviklede værktøjer, cases og en online portal til at dele erfaringer.

Portalen fremhæver bl.a. cases om naturprojekter uden for værdikæden, men disse er typisk støtte til fonde/NGO'er og uden verificerede claims eller kreditter (Dansk Industri, 2025).

Projekterne indikerer, at det hidtidige fokus har været på videndeling, strategisk integration, rapportering og data i et værdikædeperspektiv. Konkrete biodiversitetsindsatser er indtil nu primært beskrevet som projektstøtte frem for gennem mere teknisk arealverifikation og markedsmekanismer som biodiversitetscertificering eller biodiversitetskreditter.

Isblåfugl (Polyommatus amandus) på muse-vikke. Tidligere almindelig i det meste af Danmark – nu sjældnen og primært i Jylland. Foto: Peder Størup

VIRKSOMHEDERS MOTIVATION TIL BIODIVERSITETSPROJEKTER

Virksomheder i den private sektor kan have forskellige motivationer til at deltage i og investere i biodiversitetsprojekter. Disse kan basere sig på den risiko det medfører ikke at tage hensyn til biodiversitet, eller på de muligheder, der ligger i at investere i biodiversitet.

Herunder vises fire kategorier af motivationer som europæiske virksomheder har angivet (UNEP-WCMC, 2025):

Leve op til lovkrav og incitamenter

- Relevante lovkrav kommer for eksempel fra de seneste års udvikling i den finansielle sektor, som medfører at finansielle institutioner skal rapportere på risiko og muligheder forbundet med natur gennem f.eks. EU-Taksonomien og SFDR. I en del lande findes kompensationslovgivning som virksomheder skal leve op til.

Forbedre social accept og adressere risiko for dårligt omdømme

- Mange virksomheders motivation til at bidrage til biodiversitet kommer ikke fra love og regler, men fra deres vilje til at fremvise social ansvarlighed og have et godt ry.
- At leve op til virksomhedens egne klima- og naturmål kan også fungere som motivation for at investere og engagere sig i biodiversitet.

Håndtere naturrelaterede afhængigheder gennem investeringer i værdikæden og landskabet

- De virksomheder som er bevidste om deres afhængigheder af naturen arbejder nogle gange med investeringer i naturgenopretning. Investeringerne kan være med til at mindske risikoen for forstyrrelser i værdikæden. Virksomhederne kan både foretage investeringer direkte i deres værdikæde på de lokationer, hvor de opererer, og investere andre steder.

Generere afkast gennem biodiversitetsmarkeder

- Virksomheder og investorer kan bidrage til naturgenopretningsprojekter som genererer afkast gennem certificerede skovprodukter, landbrugsprodukter, økoturisme, oplevelser eller biodiversitetskreditter.

(International Panel on Biodiversity Credits, 2024)

Genskabelse af højmoser i Lille Vildmose.
Kombinerer klima og biodiversitetsformål
Foto: Kristian Telling Jørgensen

ARKETYPER FOR BIODIVERSITETSINDSATSER OG MOTIVATION HERFOR

MOTIVATION	FRIVILLIG	COMPLIANCE
KOMPENSATION	Adresserer naturrisici og muligheder i virksomhedens egne aktiviteter. a. Frivillig insetting b. Frivillig kompensation (offsetting)	Kompensation drevet af lovgivning (offsetting)
BIDRAG	Virksomheders sociale bæredygtighed og filantropiske årsager. a. Frivillige ESG-indsatser b. Udbyde produkter eller tjenester som er sammenkoblede med naturindsatser	ESG-indsatser drevet af lovgivning

Figur 4: For at strukturere disse motivationer yderligere kan vi se på en model fra Det internationale rådgivningspanel for biodiversitetskreditter, baseret på en international undersøgelse af aktører. Panelet har defineret arketyper som et enkelt sæt af grundmodeller for, hvordan markeder for biodiversitetskreditter kan fungere.

Disse blev identificeret ved at se på mulige markeder for biodiversitetskreditter gennem to linser: om de er frivillige eller lovpligtige; og om de har til formål at kompensere for væsentlige risici for tab af biodiversitet eller til formål at bidrage til at forbedre naturen (f.eks. i forhold til Kunming-Montreal Biodiversitetsaftalen). (International Panel on Biodiversity Credits, 2024)

Øjet kan bedrage – det kan ligne naturødelæggelse, men er i virkeligheden naturgenopretning, når tætte plantageskove udvikles mod mere lysåben natur eller mere naturlige skove. (Her: Fussingø).

Foto: Kristian Telling Jørgensen

DANSKE AKTØRERS INPUT TIL BIODIVERSITETSCERTIFICERING

Denne analyse sammenfatter besvarelse fra et spørgeskema om væsentlige kriterier for en ordning til biodiversitetscertificering og -verifikation. I alt deltog 24 respondenter ud af 64 inviterede. Respondenterne repræsenterer en række forskellige interessentgrupper, herunder landforvaltere, konsulenter og rådgivere, fonde og virksomheder.

Undersøgelsen havde til formål at indsamle perspektiver fra personer og organisationer, der arbejder med konkret arealforvaltning, rådgivning eller finansiering af naturprojekter, samt fra virksomheder, der potentielt kan bidrage til sådanne projekter. Tabellen nedenfor viser respondenternes egen kategorisering af deres virke. Det var muligt at vælge flere roller.

Respondentrolle (fra undersøgelsens kategorier)	Antal respondenter
Rådgiver eller konsulent	15
Arealforvaltningsselskab (forvalter af arealer for natur/klima)	7
Virksomhed (med interesse i støtte, kompensation eller ESG-naturindsatser)	5
Certificerings- eller verifikationsselskab	5
Jordbesidder (landbruger, skovejere el. naturarealejere)	4
Fond / Jordejende fond	4
Forsker / Vidensinstitution	1
Brancheorganisation (erhverv/industri)	1
NGO / civilsamfundsorganisation	1
Erhvervsorganisation (f.eks. handelskamre)	1
Repræsentant for lodsejere	1
Udbyder af "mitigation contribution"/bidrags-kreditter	1
Teknologipartner (monitorering eller rapportering)	1

Som en del af undersøgelsen vurderede respondenterne 24 forskellige kriterier for biodiversitetscertificeringer ved hjælp af følgende skala: "Ikke vigtigt" (1), "Lidt vigtigt" (2), "Vigtigt" (3) eller "Meget vigtigt" (4).

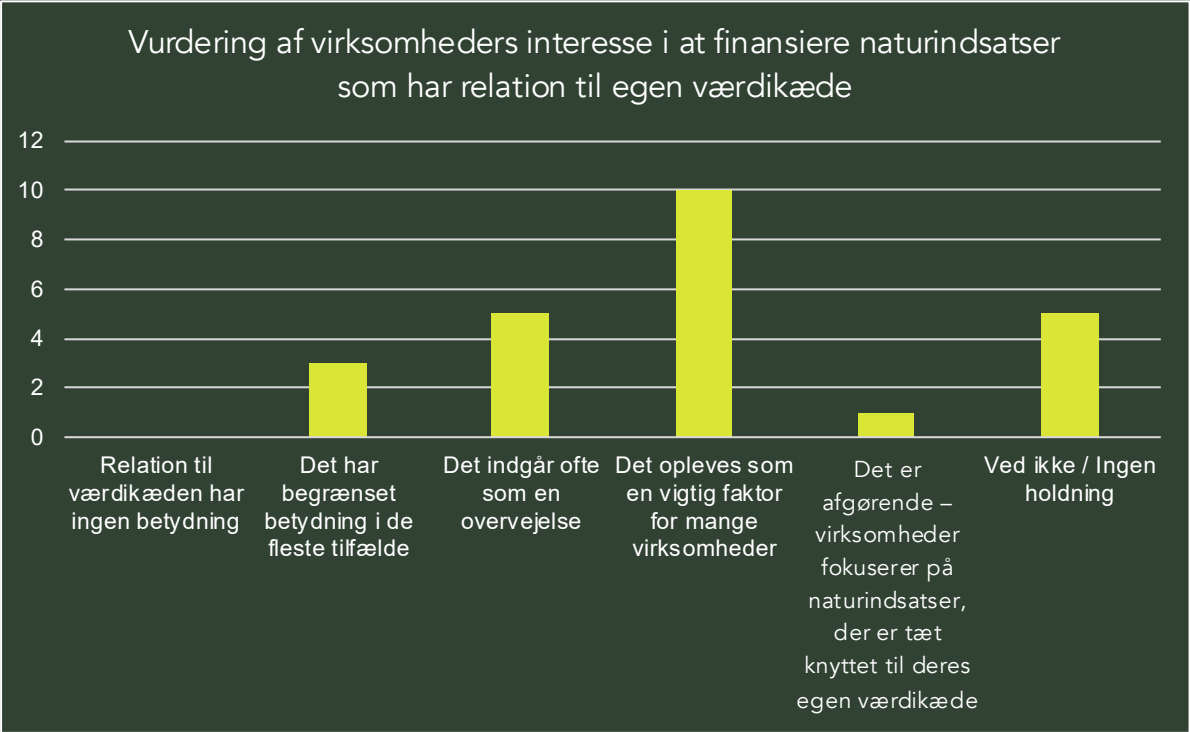
Primære konklusioner

Ifølge spørgeskemaets besvarelser er de fem vigtigste kriterier for biodiversitetscertificeringer følgende:

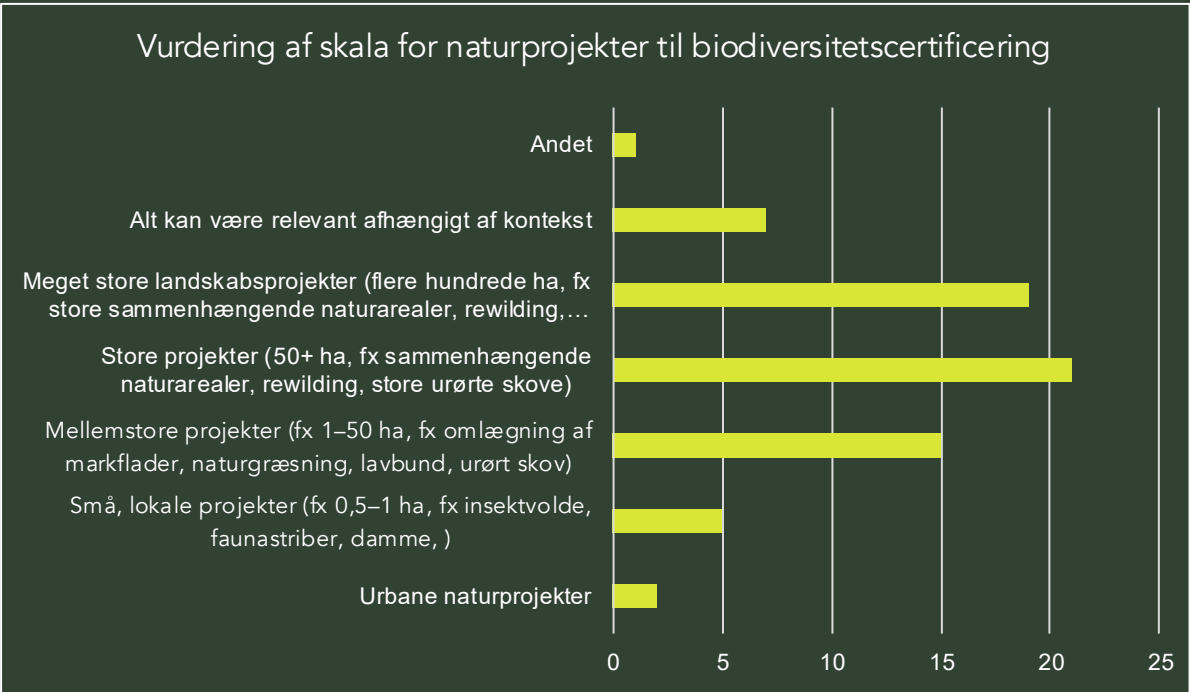
- at ordningen kræver klart definerede biodiversitetsmål og tilhørende aktiviteter (f.eks. artsbeskyttelse, genskabelse af naturlige processer).
- at ordningen sikrer kontinuitet og langsigtethed i biodiversitetsindsatsen.
- at ordningen kræver uafhængig tredjepartsverifikation af resultaterne (versus f.eks. egenekklæring).
- at potentielle negative effekter (lækage – f.eks. fortrængning af anden natur) bliver minimeret og dokumenteret.
- at ordningens anprisninger kan integreres i rapporterings- og dokumentations-systemer (f.eks. ESG-rapportering baseret på standarder under CSRD, GRI, SBTn, TNFD m.m.).

Disse besvarelser peger på, at certificeringsordningernes integritet og kvalitet er høj prioritet for de adspurgte aktører.

Respondenterne vurderede også en række andre spørgsmål. De blev blandt andet bedt om at vurdere, om virksomheder efter deres opfattelse har interesse i at finansiere naturindsatser, samt hvilken projektskala der vurderes at være relevant. Resultaterne fremgår af de to figurer nedenfor.

Adspurgte aktørers vurdering af virksomheders interesse i at finansiere naturindsatser som har relation til egen værdikæde. Besvarelserne viser at mange aktører vurderer at det opleves som en vigtig faktor for mange virksomheder, eller at det i det mindste ofte indgår som en overvejelse.

Adspurgte aktørers vurdering af passende skala for naturprojekter til biodiversitetscertificering som er relevant for virksomheder. Besvarelserne viser at de fleste aktører vurderer at projekter skal være som minimum mellemstore (over en hektar) for at være relevante for virksomhedsprojekter.

Aktøremes kendskab til certificeringsordninger

En del af spørgeskemaet havde til formål at afdække respondenternes kendskab til certificerings- og kreditsystemer inden for klima og biodiversitet.

Resultaterne viser, at kendskabet generelt er lavt og koncentreret om et fåtal af ordninger, mens mere specialiserede systemer kun nævnes sporadisk.

- FSC (Forest Stewardship Council): nævnt af 5 respondenter.
- Woodland Carbon Code (UK): nævnt af 3 respondenter.
- Gold Standard: nævnt af 3 respondenter.
- Verra/VCS (Verified Carbon Standard): nævnt af 3 respondenter.
- Klimaskovfonden (Danmark): nævnt af 3 respondenter.
- Biodiversity Net Gain (UK): nævnt af 3 respondenter.

Disse resultater understøtter den generelle vurdering af, at der fortsat mangler viden om og praktiske erfaringer med forskellige ordninger blandt danske aktører.

At arbejde med biodiversitet – indblik fra branchen

Virksomhedernes motivation til at arbejde med biodiversitetsprojekter er også blevet undersøgt gennem et interview med en brancherepræsentant. I dette interview understreges det, at virksomheder generelt ikke har meget kendskab til biodiversitet. De brancher der arbejder mere direkte med naturressourcer, så som møbelindustrien og fødevarerindustrien, har ofte bedst kendskab til emnet. Blandt dem der arbejder med biodiversitet, er SBTN den mest udbredte standard.

I følge resultaterne fra interviewet, er certificeringer en god indgangsvinkel til biodiversitet for virksomheder – selvom meget få arbejder med det. Virksomhederne kender certificeringer, og det mest oplagte ville være hvis biodiversitet blev lagt oveni som en faktor i de certificeringer de allerede kender og bruger. En af de største motivationer er positive effekter for virksomhedsmodellen eller konkurrenceevnen. Samtidig kan certificering understøtte grønne anprisninger, som ellers kan være et kompliceret felt for virksomhederne at navigere i.

Det blev fremhævet i interviewet, at det stadig er usikkert for en virksomhed at investere i deres værdikæde, og at det kan være svært, da mange virksomheder ikke har fuld indsigt i deres værdikæder, blandt andet på grund af indkøb af råmaterialer via auktioner i stedet for gennem specifikke aktører. Det begrænser mulighederne for specifikke indsatser i værdikæden eksempelvis gennem insetting, selv om flere virksomheder ser en værdi i dette. Det blev desuden fremhævet, at det anses som god signalværdi at investere i naturprojekter i ens eget lokalområde i Danmark.

Fra land til havet. Der er et voksende behov for at afklare rammerne for bidrag til havprojekter. Her er ejerskab, fundamentet for resultater og målbarhed anderledes end på land.

Foto: Kristian Telling Jørgensen

DET POLITISKE LANDSKAB FOR VIRKSOMHEDERS BIODIVERSITETSINDSATSER

Denne sektion giver et overblik over hvilke initiativer og politikker der i øjeblikket rammesætter arbejdet med biodiversitetsindsatser i både global og europæisk kontekst. Der sættes også fokus på andre initiativer der er under udvikling og forventes at få stor betydning fremover.

INTERNATIONALE KONVENTIONER OG RETNINGSLINJER

Et af de skelsættende øjeblikke i de senere år var vedtagelsen af Biodiversitetskonventionens globale rammeaftale. På FN's COP15-konference om biodiversitet i december 2022 tiltrådte 196 lande, herunder Danmark den globale Kunming-Montreal biodiversitetsaftale.

Aftalens mål er at standse og vende det globale tab af biodiversitet inden 2030 samt at beskytte 30 procent af verdens landjord, ferskvand og havareal inden udgangen af 2030. For at disse mål kan nås er det nødvendigt med genopretning af ødelagte økosystemer og bedre beskyttelse af den eksisterende natur.

Det nuværende finansieringsniveau er dog ikke tilstrækkeligt til at vende tabet af biodiversitet og nå de internationale mål. Tværtimod anslås det årlige globale finansieringsgab for biodiversitet til at være på 700 milliarder USD. Målsætning 19 i rammeaftalen fokuserer på nødvendigheden af at øge og mobilisere finansiering fra både offentlige og private kilder for at lukke dette finansieringsgab.

Biodiversitetskreditter nævnes selvstændigt som et innovativt værktøj, der kan bidrage til at øge finansieringen (CBD, 2022).

*Bakke-Nellike (Dianthus deltoideus) findes på tør, kalkfattig, sandet bund på skrænter, overdrev, enge og heder.
Foto: Peder Størup*

EU'S BIODIVERSITETSPOLITIK OG RAPPORTERINGSKRAV

Med EU's grønne omstillingsdagsorden (European Green Deal) der blev lanceret i 2019 blev der skabt nye forventninger til, hvordan virksomheder og investorer skal dokumentere deres håndtering af miljø- og naturpåvirkninger.

Ud over de reguleringsdrevne rammer for rapportering, er naturindsatser i høj grad formet af en række politiske strategier, der rækker ud over ESG-rapportering og direkte ind i arealanvendelse og produktion.

Centralt står EU's biodiversitetsstrategi for 2030, som blandt andet sætter mål om:

- Beskyttelse af mindst 30 % af EU's land- og havareal, heraf en tredjedel strengt beskyttet
- Genskabelse af økosystemer og naturarealer med høj biodiversitetsværdi
- Forbedring af tilstanden for beskyttede habitater og arter i EU

Strategien har dannet grundlag for en række lovgivningsinitiativer herunder Naturgenopretningsforordningen, som har til formål at sikre bindende mål for naturgenopretning på tværs af medlemsstaterne herunder krav om forbedring af naturtilstand og genetablering af naturlige økosystemfunktioner.

Den suppleres af EU's Naturgenopretningsforordning (Nature Restoration Law), vedtaget i 2024.

Forordningen forpligter medlemslandene til at gennemføre konkrete tiltag, der skal genoprette natur og økosystemer, så mindst 20 % af EU's land- og havarealer er under genopretning inden 2030 og alle økosystemer i behov senest i 2050.

Der er tale om ambitiøse målsætninger, der forudsætter udvikling af nye og forbedrede finansieringsmodeller – herunder modeller, der inddrager virksomheders bidrag.

EU's rapporteringsindsatser, herunder på natur, omfatter primært krav til virksomheder via følgende initiativer:

- **EU-taksonomien:** Klassificeringssystem, der definerer hvilke økonomiske aktiviteter, der kan betegnes som bæredygtige.
- **Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD):** EU-direktiv, der pålægger virksomheder at rapportere om bæredygtighedsforhold, herunder biodiversitet, klima og sociale aspekter.
- **Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR):** EU-regulering, der kræver, at finansielle aktører oplyser om bæredygtighedsrisici og -påvirkninger i deres investeringer.

Initiativerne skal øge gennemsigtigheden om virksomheders bæredygtighedsforhold og skabe et mere ensartet og pålideligt grundlag for rapportering investeringer og grønne påstande. Sideløbende - og uden nødvendigvis at være direkte koblet til naturgenopretning – har EU lanceret en række initiativer, der skal sikre, at virksomheders værdikæder ikke bidrager til væsentlige forringelser af økosystemer. Disse initiativer medfører samtidig et indirekte incitament til aktiv naturforvaltning og arealcertificering:

- **EUDR (EU Deforestation Regulation)** stiller krav om, at råvarer som soja, kakao, kaffe, palmeolie og træ ikke må være knyttet til afskovning efter 2020. Dette kræver sporbarhed og dokumentation for, at varerne er afskovningsfri og produceret i overensstemmelse med relevant lovgivning.
- **CSDDD (Corporate Sustainability Due Diligence Directive)** forpligter større virksomheder til at identificere, forebygge, begrænse og håndtere negative påvirkninger på menneskerettigheder og miljø, herunder påvirkninger af biodiversitet og økosystemer.

Begge initiativer kan øge behovet efter troværdige dokumentationssystemer, herunder certificeringsordninger, og implementeringen forventes at indebære omfattende datakrav, særligt relateret til arealers brug, status og forvaltningshistorik (European Commission, n.d.-a; European Commission, n.d.-b).

Harmonisering af rammer for rapportering af biodiversitet

Arbejdet med bæredygtighed og ansvarlighed er i dag underlagt lovgivning og standarder, der sætter krav til, hvordan man rapporterer og vurderer sine aftryk. For at sikre sammenhæng mellem europæiske initiativer og det internationale marked arbejder EU i høj grad på at strømline de globale rammer.

Udviklingen af nye standarder sker i stigende grad som co-udvikling, hvor virksomheder, myndigheder, forskningsinstitutioner og civilsamfund samarbejder om at sikre relevans, legitimitet og bred anvendelighed.

Det sker blandt andet ved at inddrage eksisterende private ordninger og standarder som grundlag for den videre udvikling af europæiske retningslinjer (Lammerant et al., 2024).

Blandt de mest udbredte rammeværk der kombineres og er:

- Corporate Sustainability Reporting Directive og de tilhørende rapporteringsstandarder – særligt European Sustainability Reporting Standard nummer 4, som handler om biodiversitet og økosystemer – introducerer krav til virksomheder om at kunne identificere, måle og håndtere påvirkninger samt sætte konkrete mål og følge op på dem.
- EU-taksonomiens tekniske screeningskriterier inddrager eksisterende standarder som referencepunkt for, hvornår aktiviteter anses som miljømæssigt bæredygtige – herunder krav til "do no significant harm" vedr. biodiversitet og økosystemer.
- GRI (Global Reporting Initiative), som udgør rygraden i mange globale virksomheders ESG-rapportering, og danner grundlag for de europæiske standarder under CSRD. GRI 101 biodiversity standard adresserer emnet, herunder kompenserende tiltag.
- Ligesom der på klimaområdet henvises til TCFD og SBTi samt de konkrete metoder heri, bygger vejledninger og krav vedrørende biodiversitet på TNFD og SBTN.
- ISSB og ISO-standarder er øvrige standarder der understøtter struktureret universel rapportering.

På tværs af offentlige systemer og de frivillige initiativer udvikles i stigende grad såkaldte nexus-initiativer, som integrerer klima- og biodiversitets-hensyn i én samlet tilgang. Det betyder, at rammerne for rapportering vil anvende tværgående metoder, hvor virksomheders afhængighed af og påvirkning på natur og klima ses i sammenhæng.

Virksomheders krav til hinanden

De data, der kræves til lovpligtig rapportering, skal i vidt omfang hentes fra hele værdikæden også fra små og mellemstore virksomheder, der ellers ikke selv er direkte rapporteringspligtige. Det kan betyde, at mindre virksomheder i stigende grad møder krav fra deres kunder og samarbejdspartnere om at levere verificerbar ESG-data, herunder oplysninger om arealanvendelse, naturpåvirkning og forvaltningspraksis.

Disse krav omfatter både strukturerede dataformater og reference til anerkendte standarder, som gør det muligt for de rapporteringspligtige virksomheder at indarbejde oplysningerne i egne rapporter og risikovurderinger. Det sker samtidig med, at der er nogle virksomheder der tilmelder sig og forpligter sig til krav i frivillige systemer som TNFD, SBTN og CDP, der også stiller krav om harmonisering af data. Det ses i udpræget grad på klimadagsordenen, mens natur i mindre grad adresseres for nu.

I praksis kan de store virksomheders rapporteringsbehov dermed fungere som en motor for datadrevet bæredygtighed på tværs af værdikæden, hvor kravene siver nedad og skaber et behov for standardiserede dokumentationsformer herunder eksempelvis brug af certificeringer.

Den europæiske omnibus

De politiske og regulatoriske rammer for virksomheders bæredygtighedsrapportering har ændret sig markant siden begyndelsen af 2025. EU's regler havde tidligere skabt en forventning om, at et stigende antal virksomheder gradvist ville blive omfattet af krav om rapportering af blandt andet biodiversitet og økosystemer. Denne udvikling blev ændret med Europa-Kommissionens Omnibus I-pakke, som blev fremlagt den 26. februar 2025 med henblik på at forenkle EU's bæredygtighedsregler og reducere virksomhedernes administrative byrder. (European Commission, 2025a).

I april 2025 vedtog EU den såkaldte stop-the-clock-mekanisme. Den udskød bl.a. anvendelsen af dele af CSRD, EUDR og CSDDD. De materielle ændringer blev efterfølgende vedtaget i februar 2026 gennem direktiv (EU) 2026/470.

Ændringerne omfatter blandt andet en væsentlig indsnævring af anvendelsesområdet for CSRD, EUDR og CSDDD samt en forenkling af rapporteringskravene og de tilhørende standarder.

Efter ændringerne omfatter CSRD som udgangspunkt virksomheder med mere end 1.000 ansatte og en årlig nettoomsætning på over 450 mio. euro. CSDDD er begrænset til de største virksomheder med mere end 5.000 ansatte og en nettoomsætning på over 1,5 mia. euro. CSDDD's anvendelse er samtidig udskudt til juli 2029.

Virksomheder uden for CSRD's obligatoriske anvendelsesområde kan fortsat rapportere frivilligt. EU har i den forbindelse udviklet en frivillig rapporteringsstandard med udgangspunkt i EFRAG's VSME-standard. Standarden skal både understøtte frivillig rapportering og begrænse, hvor omfattende bæredygtighedsoplysninger større virksomheder kan kræve fra mindre virksomheder i deres værdikæder.

EFRAG har desuden udarbejdet et udkast til forenklede europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering. Udkastet fastholder en særskilt standard om biodiversitet og økosystemer, ESRS E4, men reducerer og forenkler rapporteringskravene. Europa-Kommissionen offentliggjorde i juli 2026 en delegeret retsakt med de reviderede standarder, som efterfølgende skal gennem Parlamentets og Rådets kontrolprocedure, før de træder endeligt i kraft (EFRAG 2025; EFRAG 2026).

Det kan derfor forsigtigt konkluderes, at Omnibusprocessen sandsynligvis vil reducere antallet af virksomheder, der aktivt arbejder med rapportering og dokumentation, samt omfanget af deres engagement. Processen forventes derimod i mindre grad at få betydning for selve indholdet og udviklingen af de systemer, der skal understøtte arbejdet med biodiversitet og økosystemer.

Vi kan – i skrivende stund – ikke konkludere endeligt på de direktivdrevne krav til biodiversitets-rapportering eller de afledte mekanismer, der direkte eller indirekte vil aktivere virksomhederne.

GRØNNE ANPRISNINGER

Virksomhedernes rammer for at kommunikere om miljø- og naturindsatser reguleres og skærpes løbende. Det øger behovet for, at grønne anprisninger bygger på tydelig dokumentation, gennemsigtige kriterier og troværdig, uafhængig verifikation.

EU-Kommissionens forslag til et Green Claims-direktiv skulle have indført mere detaljerede krav til dokumentation og forhåndsverifikation af miljøpåstande. Lovgivningsprocessen gik imidlertid i stå i juni 2025, da Kommissionen meddelte, at den havde til hensigt at trække forslaget tilbage. Forslaget er dog fortsat ikke formelt trukket tilbage, og dets videre skæbne er usikker.

Green Claims-forslaget er imidlertid kun ét element i EU's regulering af miljøpåstande. Direktiv (EU) 2024/825 om styrkelse af forbrugernes rolle i den grønne omstilling trådte i kraft i 2024 og skal anvendes fra den 27. september 2026. Direktivet skærper blandt andet reglerne for virksomheders markedsføring ved at forbyde generiske miljøanprisninger, som ikke kan underbygges af anerkendte, fremragende miljøpræstationer, samt bæredygtighedsmærker, der ikke er baseret på en certificeringsordning eller etableret af en offentlig myndighed.

Danmark er forholdsvis langt fremme på denne dagsorden. De nordiske forbrugerombudsfolk har længe samarbejdet om fælles retningslinjer for grøn markedsføring, og den danske forbrugerombudsmand har løbende udgivet vejledninger om bæredygtige anprisninger i relation til markedsføringsloven m.m. Siden 00'erne har der været en række sager, herunder flere markante, hvor forbrugerombudsmanden har påbudt virksomheder at ændre anprisninger eller har udstedt bødeforlæg (Forbrugerombudsmanden, u.å.).

Finanstilsynet har tilsynsansvar i den finansielle sektor, herunder hvordan bæredygtighed integreres i finansielle produkter og services samt i markedsføringen af dem. Finanstilsynet har desuden et stigende fokus på risikoen for greenwashing og arbejder for at sikre, at finansielle produkter reelt lever op til deres bæredygtighedspåstande (Finanstilsynet, u.å.).

De centrale principper fra både EU og den danske forbrugerombudsmand er bl.a., at anprisninger:

- skal være afbalancerede og korrekte,
- må ikke overdrives eller skabe et vildledende indtryk, og
- skal altid kunne dokumenteres med fyldestgørende baggrund.

Dette betyder, at virksomheder skal kunne dokumentere og underbygge enhver bæredygtighedsanprisning med konkrete data og analyser.

Forbrugerombudsmandens anbefalinger fra 2024 viser, som eksempel at køb af klimakreditter ikke i sig selv dokumenterer, at et produkt er "klimaneutralt". Anbefalingerne omhandler ikke specifikt biodiversitetskreditter, men de samme grundlæggende hensyn til præcis kommunikation og dokumentation må forventes at gøre sig gældende ved biodiversitetsrelaterede udsagn. Der savnes fortsat mere konkrete myndighedsanbefalinger om, hvordan virksomheder kan anvende natur- og biodiversitetsrelaterede udsagn i deres markedsføring.

(Forbrugerombudsmanden, 2024).

De seneste skærper i vejledningen og reguleringer, stiller mere præcise krav til anvendelsen af miljøanprisninger, særligt hvor virksomheder kommunikerer om klima, ressourceforbrug og miljøpåvirkning.

Inden for disse klassiske miljøområder fremhæves livscyklusvurderinger (LCA) som det foretrukne metodiske grundlag for at kunne dokumentere og anprise et produkts bæredygtighed.

Når det gælder natur- og biodiversitetsrelaterede anprisninger, er billedet dog mere komplekst. Naturpåvirkninger er komplekse, sted-specifikke og sjældent lineære, og kvantificering af biodiversitet rummer metodiske og datamæssige udfordringer, som gør det vanskeligere at indarbejde i eksisterende LCA-modeller.

Ved henvendelse til Forbrugerombudsmanden bekræftes det, at der findes et uafklaret rum på dette område særligt når det handler om, hvor langt man aktuelt er kommet med at definere robuste metoder til måling og dokumentation af biodiversitetspåvirkninger, og hvordan disse kan integreres i miljøvurderinger.

Store planteædere spiller en central rolle i at holde naturen åben og de skaber med deres påvirkning og adfærd levesteder til for en række andre arter.

Foto: Peder Størup

UDVIKLING AF BIODIVERSITETSMARKEDER I EU

Udviklingen af naturkreditter indgår i EU's miljøkommissærs ansvarsområder og politiske prioriteter for perioden 2024-2029. I sit *mission letter* til miljøkommissær, Jessica Roswall, fremhævede Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, behovet for at udvikle økonomiske incitamenter til naturpositive indsatser og mobilisere private investeringer i naturen samt lede EU's arbejde med naturkreditter. Arbejdet bør ske i dialog med blandt andre virksomheder, finansielle institutioner, udviklingsbanker, kommercielle banker og andre investorer.

Arbejdet blev konkretiseret i juli 2025, da Europa-Kommissionen offentliggjorde *Roadmap towards Nature Credits*. Køreplanen beskriver en trinvis proces for udviklingen af naturkreditmarkeder i perioden 2025-2027. Den skitserer en model, hvor naturpositive indsatser certificeres efter fastlagte kriterier, hvorefter dokumenterede og verificerede naturresultater kan danne grundlag for udstedelse af naturkreditter. Kommissionens arbejde omfatter blandt andet udvikling af kriterier og metoder, rammer for monitorering, verifikation og governance, analyse af udbud og efterspørgsel samt pilotprojekter og mulig offentlig opstartsfinansiering.

Som led i arbejdet har Kommissionen etableret en ekspertgruppe om naturkreditter, der bidrager med faglig rådgivning om blandt andet metoder, certificering, markedsinfrastruktur og governance. I 2027 vil Kommissionen på baggrund af erfaringer, konsultationer og input fra ekspertgruppen vurdere de næste skridt og mulighederne for at opskalering.

Forud for dette mere direkte arbejde med et konkret mål om udvikling af certificering og naturkredit har EU igangsat en række initiativer, der skal motivere og skabe grundlag for, at virksomheder kan involvere sig i naturdagsordenen og integrere biodiversitet i deres beslutningsprocesser.

Et centralt samlingspunkt i denne indsats er The European Business & Biodiversity Platform, som fungerer som netværk og videnscenter for virksomheders engagement i biodiversitet. (European Commission, n.d.-d)

Blandt de rammeskabende initiativer kan nævnes Align-projektet, der har haft til formål at udvikle fælles principper og metoder for, hvordan virksomheder og finansielle institutioner kan identificere, måle og håndtere deres påvirkning og afhængighed af naturen – i overensstemmelse med nye rapporteringsrammer som TNFD og CSRD. Projektet har bidraget til rapporteringsstandarderne under CSRD herunder ESRS E4 om biodiversitet (European Commission, n.d.-e).

I januar 2024 igangsatte Europa-Kommissionen Climate Biodiversity Nexus-projektet, som specifikt undersøger, hvordan biodiversitet kan integreres i eksisterende frivillige klimamarkeder, og hvilke muligheder der er for at etablere egentlige naturbaserede kreditter. Herunder hvordan "biodiversity-positive carbon standards" og naturkreditter kan udformes med høj integritet og troværdighed (European Commission, 2025c).

Nationale initiativer

Parallelt med EU's arbejde udvikles grundlaget for biodiversitetsmarkeder på flere niveauer og af flere aktører. Blandt de myndighedsinitierede tiltag kan bl.a. nævnes:

- I Irland er *Peatland Finance Ireland* etableret med offentlig støtte som et offentligt-privat initiativ, der skal mobilisere investeringer i genopretning af tørvemoser og udvikle modeller for finansiering af naturgenopretning (National Parks & Wildlife Service, 2022)
- Storbritannien og Frankrig lancerede i 2023 et fælles initiativ om udviklingen af internationale biodiversitetskreditter, som siden har ført til etableringen af International Advisory Panel on Biodiversity Credits (IAPB).
- Finland har siden 2023 haft et lovgrundlag for frivillig naturkompensation og en ramme for opgørelse og registrering af naturværdier. I 2025 blev der offentliggjort en række undersøgelser som grundlag for videreudviklingen af det frivillige marked for naturværdier, og i 2026 fulgte en national køreplan frem mod 2035 for udviklingen af et bredere marked for biodiversitetskreditter. (Ministry of Agriculture and Forestry & Ministry of the Environment, 2025; Ministry of the Environment, 2026).

Udviklingen drives ikke alene af myndigheder. I blandt andet Belgien, Tyskland, Italien, Nederlandene, Portugal, Spanien, Slovakiet og Sverige afprøver civilsamfundsorganisationer, arealforvaltere og finansielle aktører forskellige ordninger for certificering og kreditering af biodiversitets- og naturresultater (European Commission, 2025b).

Disse udviklinger indikerer en stigende politisk og markeds-mæssig interesse i at etablere biodiversitetskreditsystemer i Europa. Samtidig fremhæver både EU og internationale aktører, at markederne forudsætter fælles standarder, troværdig verifikation og klare regler for at sikre høj integritet og undgå greenwashing.

Harmonisering af rammer for biodiversitetskreditter og finansiering

De seneste års politiske fokus på biodiversitet, herunder den stigende udvikling af kreditordninger og andre finansieringsmekanismer, har øget behovet for fælles definitioner, principper og metoder. På et område, der fortsat er præget af forskellige tilgange og typer af ordninger, ses derfor en stigende koordinering og konvergens omkring fælles rammer for måling, rapportering, finansiering og eventuel kompensation.

Siden BBOP principperne fra 2009 er en række nye aktører og samarbejder opstået med fokus på både markedsintegration og standardisering.

World Economic Forum (WEF) har i de senere år sat markant fokus på at afklare og strukturere naturfinansieringsområdet. Det er blandt andet sket gennem en serie af såkaldte Community Papers, som kvalificerer forskellige aspekter af området – herunder definitioner på biodiversitetskreditter, roller og ansvar hos aktører, kvalitetsparametre, samt hvordan naturindsatser kan integreres i ESG-rapportering og naturpositive investeringsstrategier (WEF, 2022).

Blandt de centrale platforme i denne udvikling er Biodiversity Credit Alliance (BCA), der er en frivillig international alliance med formål om at fremme udbredelsen af biodiversitetskreditter som redskab til at mobilisere finansiering til naturbevarelse og -genopretning.

Som tidligere præsenteret har bl.a. World Economic Forum (WEF) og International Advisory Panel on Biodiversity Credits (IAPB) og BCA nu udviklet et sæt fælles principper for biodiversitetskreditter, som skal bidrage til at sikre transparens, integritet og sammenhæng i det spirende marked (BCA, 2025).

Store planteædere spiller en central rolle i at holde naturen åben og de skaber med deres påvirkning og adfærd levesteder for en række andre arter. Foto: Peder Størup

DRIVERE OG RAMMER FOR BIODIVERSITETSCERTIFICERING

Figur 6: Figuren giver et overblik over typer af organisationer, rammer og initiativer, der spiller en rolle for udviklingen af biodiversitetscertificering og -kreditter. Den viser, hvordan forskellige niveauer udgør et sammenhængende, men komplekst landskab, som virksomheder skal navigere i.

STATUS PÅ BIODIVERSITETSMARKEDET

En bredere kortlægning af markedet for biodiversitetskreditter er foretaget af BloomLabs, som løbende registrerer og sammenligner frivillige kreditordninger, beregningsmetoder, projekter, markedsaktører og transaktioner.

Kortlægningen viser et marked med et stigende antal initiativer, men også betydelig variation i ordningernes modenhed, dokumentationskrav og metoder til at opgøre biodiversitetseffekter.

BloomLabs har interviewet ni projektudviklere, der tilsammen står bag omkring 95 % af den registrerede salgsværdi i BloomLabs' database svarende til ca. 42 mio. DKK. Analysen viser hvad der hidtil har virket, men ikke hvorfor mange andre projekter endnu ikke har solgt.

Markedet er fortsat ungt og umodent. Der findes hverken en fælles definition af biodiversitetskreditter, en ensartet salgsmode eller en stabil, selv bærende efterspørgsel. Salget varetages ofte på deltid af stiftere eller projektledere, som også sælger andre ydelser. En typisk B2B-handel tager omkring seks måneder og kræver i gennemsnit otte interaktioner med køberen.

BLOOMLABS' SEKS ANBEFALINGER TIL SALG AF BIODIVERSITETSKREDITTER

1. **Afklar efterspørgslen først** - Undersøg og bekræft efterspørgslen, før projektet og kreditterne udvikles.
2. **Start lokalt** - Begynd med virksomheder med en geografisk, forretningsmæssig eller værdikædemæssig relation til området.
3. **Sælg naturindsatsen – ikke instrumentet.** Kommuniker naturindsatsen og dens forretningsmæssige relevans, ikke kreditten som et abstrakt produkt.
4. **Dokumentér grundigt** - Byg salget på en stærk projektbeskrivelse, målbare resultater og gode billeder.
5. **Vær transparent om prisen** - Anvend en gennemsigtig pris baseret på projektets faktiske omkostninger.
6. **Afsæt tid til salget** - Planlæg en længere og omfattende, rådgivningspræget salgsproces

De væsentligste resultater:

- Mæglere står for 36 % af salgsværdien, men tallet drives af få store udviklere. Typiske udviklere får kunder gennem personlige netværk, hjemmesider og direkte salg.
- Konferencer, presse og kreditregistre skaber meget få salg, en plads i et register er ikke i sig selv en salgskanal.
- Privatkunder (B2C) står kun for omkring 2 % af salgsværdien og fungerer primært som synlighed og gaveprodukt, ikke som indtægtskilde.
- Kreditterne sælges sjældent som et selvstændigt produkt. De kobles typisk til CO₂-kreditter, eksisterende kunderelationer, rapportering eller virksomheders naturmål.
- Verifikation er afgørende for troværdigheden, men det mest effektive salgsmateriale er en solid projektbeskrivelse samt billeder og videoer fra det konkrete naturområde.
- Prisen beregnes normalt ud fra omkostninger plus en margin. Køberne afviser sjældent på grund af prisen, handler falder oftere på manglende budget eller godkendelse.
- Markedsføring og branding driver 36 % af salgsværdien, mod 32 % for biodiversitet som sidegevinst til CO₂ og 11 % for filantropi.
- Risikostyring, rapportering og virksomhedsmål udgør omkring 21 %. Compliance står aktuelt for under 0,5 %.

Den centrale konklusion er, at efterspørgsel ikke opstår automatisk, fordi der udstedes en kredit eller etableres en certificeringsordning den skal opbygges omkring det konkrete naturområde og en tydelig forretningsmæssig grund til at finansiere indsatsen.

For arbejdet med biodiversitetscertificering betyder det, at en fagligt robust og auditerbar ordning er nødvendig, men ikke tilstrækkelig:

- Ordningen skal også gøre indsatsen konkret og forståelig, understøtte troværdige bidragsudsagn og kunne kobles til virksomhedernes mål, rapportering og forretningsmæssige behov.

(BloomLabs, 2026),

ORGANISERING AF ET MARKED FOR BIODIVERSITETSORDNINGER

Systemer til at dokumentere en effekt eller sporbarhed af produkter - herunder certificeringer - har en længere historik, og vi har her søgt at oversætte disse mekanismer til biodiversitetsområdet. Det sker med afsæt i virksomhedernes behov samt de forventninger der er til virksomheder om at handle på naturpåvirkninger.

Motivationen for at handle varierer, nogle imødekommer gældende krav, andre forbereder sig på kommende regulering, mens andre har tilsluttet sig frivillige rapporteringsrammer som SBTn, TNFD eller CDP, nogle møder leverandørkrav eller arbejder i brancher hvor natur indgår i den normale benchmarking, eller de handler ud fra egne værdier om at begrænse skade.

For mange virksomheder ligger deres naturrelaterede påvirkninger og afhængigheder uden for den direkte drift og i stedet i de opstrøms eller nedstrøms værdikæder. Hvilket ofte vanskeliggør identifikationen af de lokaliteter og aktører, hvor påvirkningerne finder sted samt omfanget.

Derfor må handlinger ofte ske gennem markedet – typisk i form af støtte til naturprojekter, køb af biodiversitetskreditter eller lignende. Samtidig er der et stigende behov for, at indsatserne kan dokumenteres og indgå i relevante rapporteringsrammer. Andre virksomheder ejer selv arealer eller har en tæt forbindelse til de konkrete påvirkninger i værdikæden og kan derfor gennemføre forskellige former for insetting.

I et fortsat umodent marked, hvor antallet af transaktioner stadig er meget begrænset, ses et fokus på at udvikle certificerings- og kreditsystemer samt tilhørende rammer. Disse bygger typisk på velkendte certificeringsprincipper med kriterier, indikatorer og robuste systemer for monitorering, rapportering og verifikation (MRV).

Udviklingen har til formål at skabe markedsmekanismer, hvor dokumenterede naturresultater kan omsættes til troværdige bæredygtighedsanprisninger og verificerede bidrag for sponsorerende virksomheder.

Denne type infrastruktur kendes fra råvarecertificering (f.eks. FSC, MSC og RSPO) og klimamarkeder (f.eks. Verra og Gold Standard), men er endnu kun i begrænset omfang udviklet på biodiversitetsområdet.

Salget mangler og natur er ikke en nem "hyldevare" understøttet af et etableret økosystem af projektudviklere, kontrolorganer, registre og markedspladser, der i større skala kan levere troværdige og sammenlignelige løsninger til virksomheder.

Der er derfor stadig et behov for at udvikle og afprøve biodiversitetsspecifikke ordninger, som både kan understøtte finansieringen af naturprojekter og imødekomme virksomhedernes behov for dokumentation, rapportering og kommunikation.

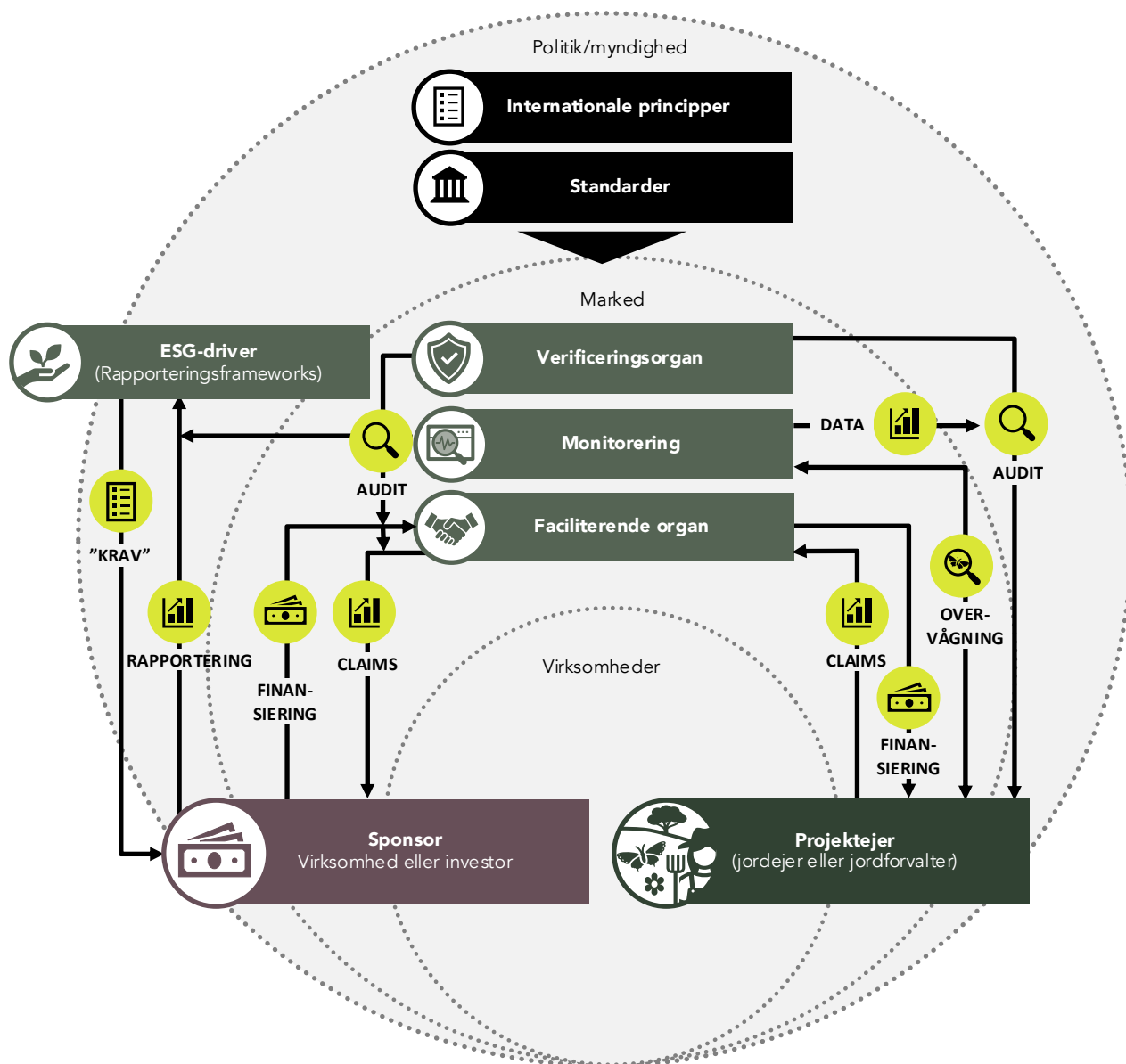
Samtidig kræves et velfungerende marked som relativt nemt kan forbinde projektejere og virksomheder gennem en enkel, gennemsigtig og troværdig udvekslingsmekanisme.

Skovperlemorsommerfugl (Fabriciana adippe) – en truet dagsommerfugl knyttet til lysåbne skovhabitater, der kunne være genstand for virksomhedsfinansieret naturgenopretning.

Foto: Kristian Telling Jørgensen

INFRASTRUKTUR FOR BIODIVERSITETSCERTIFICERING

Figur 7: Illustration af den nødvendige infrastruktur for biodiversitetscertificering. Figuren viser samspillet mellem politiske og markedsbaserede aktører, hvor internationale principper og standarder danner grundlag for certificeringssystemet. Gennem ESG-drivere og rapporteringskrav opstår efterspørgsel på verificerbare naturindsatser, som faciliteres af et marked bestående af verifikationsorganer, monitoringsenheder og faciliterende aktører. Sponsorvirksomheder kan via finansiering støtte naturprojekter, der gennemføres af jordejere eller forvaltere, og modtage grundlag for anprisninger baseret på dokumenterede resultater og uafhængig audit.

DEL 2

REVIEW AF ORDNINGER TIL VERIFICERING AF NATURINDSATSER

EKSEMPLER PÅ CERTIFICERINGSORDNINGER

I denne del præsenteres forskellige eksempler på biodiversitetscertificerings- og kreditordninger med mulig relevans for danske markedsaktører.

Udgangspunktet er en kortlægning af eksisterende og operationelle ordninger, som opfylder centrale krav om arealforankring, anvendelighed i en ESG-ramme samt tredjepartsverificering.

Til at starte med, giver afsnittet et overblik over de ordninger, der er identificeret gennem en kortlægning i dette projekt. Derefter er der for fire af certificeringsordningerne udarbejdet profiler, hvor ordningerne beskrives mere detaljeret.

De fire udvalgte ordninger varierer i udformning og tjener som eksempler på bredden af de typer ordninger, der i dag er tilgængelige.

Generelle kriterier for udvælgelse

I dette projekt har vi bredt kortlagt og identificeret ordninger, der arbejder med naturcertificering og biodiversitetskreditter, der har potentiale for at være anvendelige i virksomhedssammenhæng.

Hovedfokus har været på ordninger, der indeholder et fungerende eller udviklet system for monitorering, rapportering og verifikation af arealbaserede aktiviteter. Det vil sige ordninger med et areal-certificeringssystem, uanset hvilket produkt det måtte munde ud i – f.eks. en anprisning, en kredit eller en anden form for output der er værdiskabende for den sponserende virksomhed.

En række administrative rammeværk for større naturområder – f.eks. under IUCN og UNESCO – er ikke medtaget i analysen, da de ikke lever op til grundlæggende krav om verificerbare resultater med mulighed for anvendelse i markedsmekanismer.

Der er ofte tale om ordninger, der fastlægger rammer for forvaltning af nationalparker, reservater og andre beskyttede naturområder, hvor transaktionelle elementer ikke indgår.

Disse ordninger kan dog fungere som supplement til de mere markedsrettede ordninger og dele dele af den underliggende infrastruktur.

Rene kompensationsordninger samt lovbaserede statslige kredit- og kompensationsordninger er ikke omfattet af denne analyse – herunder rammer for erstatningsnatur.

Profiler på 4 typer ordninger

I det følgende er der lagt vægt på at præsentere forskellige ordningers særkende, overordnede omfang og relevans. Hver ordning er beskrevet i en profil, hvor baggrunden for udvælgelsen fremgår.

Formålet har ikke været at foretage en egentlig benchmarking mellem ordningerne. I stedet præsenteres udvalgte ordninger som eksempler på forskellige typer af certificerings- og kreditsystemer, som virksomheder og arealforvaltere kan engagere sig i.

Fordele og ulemper er vurderet ud fra ordningernes udbredelse, indhold, opbakning fra centrale aktører samt deres modenhed.

OVERSIGT OVER CERTIFICERINGS- OG KREDITORDNINGER

Herunder er en oversigt over eksempler på certificerings- og kreditordninger på globalt plan. Listen er ikke udtømmende.

Ordningens navn	Ophavsorganisation	Type	Geografisk udbredelse	Modenhed	Naturtype
Accounting for Nature	Accounting for Nature	Certificering	Australien	Operationel	Generisk
Ecosystem Restoration Standard	Preferred by Nature	Certificering	Global	Operationel	Generisk
FSC Verified Impact	Forest Stewardship Council	Certificering	Global	Operationel	Skov
The Global Biodiversity Standard	Botanic Gardens Conservation International (BGCI), m .fl.	Certificering	Global	Operationel	Generisk
European Wilderness Quality Standard and Audit System 2.0	European Wildemess Society	Certificering	Europa	Operationel	Generisk
WHC Conservation Certification	Wildlife Habitat Council (WHC)	Certificering	Primært USA	Operationel	Generisk
Preferred by Nature Ecosystem Restoration Standard	Preferred by Nature	Certificering	Global	Operationel	Generisk
Biodiversity Benchmark	Wildlife Trusts	Certificering	Storbritannien	Operationel	Generisk
Verra - Climate, Community & Biodiversity Standards	Verra	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Verra - Nature Framework v1.0	Verra	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Plan Vivo - PV Nature	Plan Vivo Foundation	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
BioCarbon Biodiversity Standard (BBS)	BioCarbon Registry	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Nature^3	Social Carbon	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Terrasos Biodiversity Credits v4	Terrasos	Kreditsystem	Columbia	Operationel	Generisk
Savimbo Biodiversity Credits	Savimbo	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Cercabono biodiversity certification programme	Cercabono	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Qarlbo Biodiversity	Qarlbo Biodiversity AB	Kreditsystem	Global	Operationel	Skov
Organization for Biodiversity Certificates	aDryada and Le Printemps des Terres	Kreditsystem	Global	Pilotfase	Generisk
Hula Earth x Planted	Hula Earth x Planted	Kreditsystem	Tyskland	Nær-Operationel	Skov
Credit Nature	Ecosulis	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk
Wilderlands	Wilderlands	Kreditsystem	Australien	Operationel	Generisk
3Bee Biodiversity Credit	3Bee	Kreditsystem	Europa	Nær-Operationel	Generisk
NaturPlus	ZALF (Leibniz Centre for Agricultural Landscape Research)	Kreditsystem	Tyskland	Nær-operationel	Generisk
EKOS Biodiversity Credits	EKOS	Kreditsystem	New Zealand	Operationel	Generisk
Woodland nature credit	Bank of Ireland	Kreditsystem	Irsk	Operationel	Skov
NaturePlus-standard	GreenCollar	Kreditsystem	Global	Operationel	Generisk

PROFILER PÅ UDVALGTE ORDNINGER

For at illustrere spændvidden i de nuværende tilgange til biodiversitetscertificering og -kreditter har vi udvalgt fire ordninger der adskiller sig i deres formål, metodiske grundlag og kobling til eksisterende rammer. Nogle er designet til at bygge ovenpå etablerede certificeringssystemer, mens andre opererer som selvstændige ordninger.

The Global Biodiversity Standard

- Biodiversitetscertificering - En ny standard med fokus på vurdering og certificering af biodiversitet i arealbaserede projekter

Plan Vivo Biodiversity Standard (PV Nature)

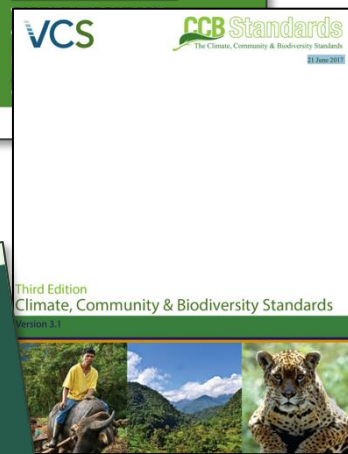
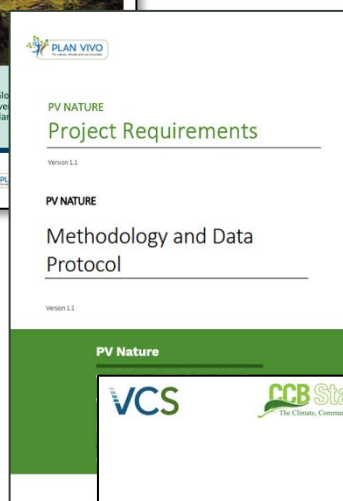
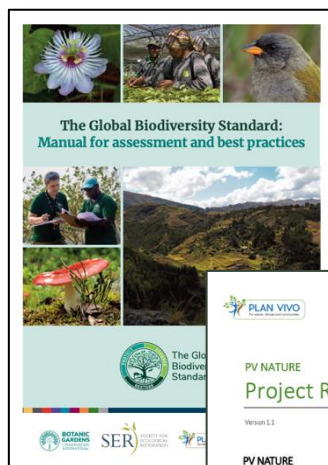
- Kreditbaseret ordning med fokus på natur i lokalsamfundsbaseerede projekter. Resultatbaseret certificering af arealbaserede aktiviteter, som kan danne grundlag for udstedelse af biodiversitetskreditter.

Verra Climate, Community & Biodiversity Standards

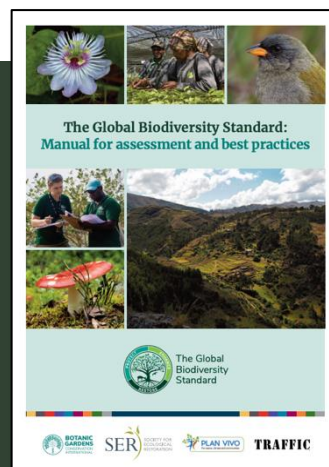
- Add-on-certificering til klimakreditordning med mulighed for at dokumentere biodiversitet. Climate, Community & Biodiversity Standards kan supplere klimaordninger som Verra's Verified Carbon Standard. Den fokuserer primært på kulstof med dokumentation af natureffekter.

FSC Verified Impact

- Add-on-certificering under FSC's normale skovcertificering. Muliggør verifikation af positive effekter på udvalgte økosystem-tjenester, herunder biodiversitet, klima og vand. Relevant for virksomheder og skovejere, der ønsker dokumenteret effekt ud over almindelig skovcertificering.

The Global Biodiversity Standard

Navn på ordningen:	The Global Biodiversity Standard
Organisationen bag:	Et konsortium udgjort af Botanic Gardens Conservation International (BGCI), Society for Ecological Restoration (SER), Plan Vivo Foundation, TRAFFIC, Center for international Forestry Research and World Agroforestry Centre (CIFOR-ICRAF) Ecosia, NGO'er og forskningsnetværk
Hjemmeside	www.biodiversitystandard.org
Stiftet:	Udviklet og lanceret 2022-2024
Type:	Global biodiversitetscertificering
ESG output:	Kvantificerbare biodiversitetsdata
Principgrundlag:	TGBS' otte kriterier bygger på BGCI's fagfællebedømte '10 Golden Rules for Reforestation'
Geografisk scope:	Globalt
Scope:	Ordningen kan anvendes til både naturgenopretning- og bevaringsprojekter på land.
Gældende standard:	The Global Biodiversity Standard (TGBS)

Kort opsummering af ordningen

Den Globale Biodiversitetsstandard er en arealbaseret certificeringsordning, der fremmer positive resultater for biodiversitet gennem forskellige typer af genopretning, både alternative dyrkningsmetoder og naturgenopretning. Ordningen vurderer projekter ud fra otte kriterier, herunder valg af egnede lokaliteter, beskyttelse af levesteder, brug af hjemmehørende arter og overvågning af resultater.

Projekterne auditeres af egen akkrediteret tredjepart og der følges løbende op for at dokumentere biodiversitetsforbedringer. Certificeringen giver projekterne kvantificerbare data, som kan anvendes i ESG-rapportering og til ekstern kommunikation.

Baggrund for valg

The Global Biodiversity Standard er blevet udvalgt som relevant da det er en videnskabeligt funderet standard udviklet gennem et globalt samarbejde med centrale aktører som IUCN. I startfasen af certificeringen er mange pilotprojekter blevet gennemført, blandt andet i Storbritannien, Portugal og Spanien, hvilket indebærer at standarden er afprøvet i lande med EU-lovgivning. Standarden blev lanceret på COP-16 i 2024 og omtales ofte i internationale kredse, hvilket tyder på at det er en af de standarder som mange aktører satser på og følger med i udviklingen af.

Dertil er vurderingsmetoden udviklet til en bred vifte af projekter herunder beskyttede områder, naturgenopretning, projekter inden for regenerativt landbrug (f.eks. skovlandbrug) og træplantager.

Om ordningen

Den globale biodiversitetsstandard er en arealbaseret ordning med fokus på positive resultater for biodiversitet gennem beskyttelse og restaurering både i produktionslandskaber og i naturområder. Den understøtter altså både alternative dyrkningsmetoder så som skovlandbrug og storskala økologisk restaurering i naturlige økosystemer. Ordningen er bygget op omkring otte kriterier, som alle projekter testes på.

De otte kriterier er:

1. Vælg egnede lokaliteter for at styrke den naturlige biodiversitet.
2. Styrk beskyttelsen af eksisterende levesteder og biodiversitet.
3. Beskyt, genopret og forvalt biodiversitet i dialog og partnerskab med lokalsamfund og andre interessenter.
4. Tilstræb at maksimere genopretningen af biodiversitet gennem økosystem-restaurering.
5. Undgå og reducer invasive eller potentielt invasive arter.
6. Giv høj prioritet til brugen af hjemmehørende, truede og sjældne arter ved restaurering.
7. Frem biodiversitet og økosystemernes tilpasningsevne.
8. Gennemfør overvågning, evaluering og adaptiv forvaltning af biodiversitet.

Standarden certificerer terrestriske, ferskvands- og kystnære projektområder for deres positive resultater i forhold til biodiversitet. Certificering af organisationer ligger uden for TGBS' anvendelsesområde, siden hvert sted hvor en organisation arbejder vil have haft forskellige udgangspunkt for forvaltningen, og skal ansøges separat.

Auditering og verifikation

Projekter som vil opnå certificeringen Global Biodiversity Standard kontrolleres af sekretariatet. Herefter gennemgår de en auditering af tredje part som er blevet blevet akkrediteret af Botanic Gardens Conservation International. Ved auditering undersøger de at den indsendte evidens og pointområder som sekretariatet har tildelt. Efter godkendelse undergår projektet en periodisk opfølgning af for at dokumentere biodiversitetsforbedringer. Frekvensen for denne opfølgning aftales individuelt fra projekt til projekt.

Omkostninger og finansiering

Omkostninger varierer afhængigt af projektets størrelse, lokation og datatilgængelighed. Pilotprojekter har hidtil fået støtte fra fonde og partnere. BGCI arbejder på at fastsætte en gennemsigtig gebyrstruktur. For udviklingslande, oprindelige folks områder og pilotprojekter i nye regioner kan der også være mulighed for at få tilskud til certificering. Certificeringen skal fornyes hvert femte år.

Anvendelse i ESG-Rapportering

Gennem certificeringen modtager projektet kvantificerbare biodiversitetsdata som kan anvendes til rapportering. Siden TGBS udfører evaluering genen en række fastlagte målpunkter er der også mulighed for virksomhederne at kommunikere omkring disse målepunkter. TGBS giver endnu ikke specifik rådgivning omkring hvordan virksomheder kan integrere resultaterne fra certificeringen i deres bæredygtighedsrapportering.

Fordele

- Certificeringen har bred opbakning med centrale internationale aktører indenfor naturbevarelse og forskning.
- Standarden bygger på en solid monitoreringsramme med biodiversitetsløft som slutmål.
- Standarden inkluderer forhold for lokalbefolkninger og integrerer sociale faktorer udover biodiversitetsfaktorer.

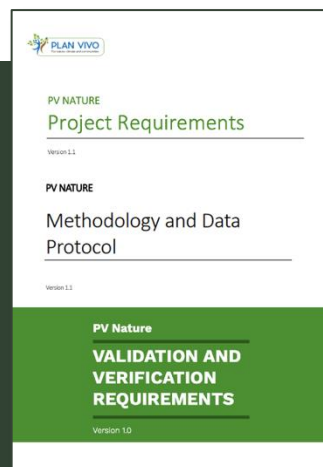
Ulemper:

- Standarden bruger både feltstudier og remote sensing til evaluering, hvilket kan være ressourcekrævende.
- Certificeringen er ny på markedet, og der er ikke gjort dybdegående erfaringer med funktionen og audits i praksis.
- TGBSs fokus er i mindre grad rettet mod virksomheders rapportering og mobilisering af kapital.

Kilder:

- The Global Biodiversity Standard, n.d.
- David C. Bartholomew & Amarizni Mosyftiani, 2024

Plan Vivo Biodiversity Standard Nature) (PV

Navn på ordningen:	Plan Vivo Biodiversity Standard (PV Nature)
Organisationen bag:	Plan Vivo Foundation er en skotsk NGO baseret i Edinburgh.
Hjemmeside	www.planvivo.org/pv-nature
Stiftet:	PV Nature blev lanceret i december i 2023
Type:	Global Biodiversitetskreditordning
ESG output:	Plan Vivo Biodiversity Certificates (PVBCs)
Principgrundlag:	Plan Vivo har udviklet integritetsprincipper i samarbejde med Fauna & Flora og Carbon Tanzania
Geografisk scope:	Global
Scope:	Ordningen kan anvendes til både naturgenopretning- og bevaringsprojekter på tværs af alle naturtyper – og både i terrestriske og marine projekter
Gældende standard:	PV Nature V1.1 Standard består af 3 dele: Projektkrav, Metodologi og Dataprotokol samt Validerings og Verifikationskrav.

Om ordningen

PV nature er en frivillig biodiversitetsstandard udviklet af Plan Vivo Foundation, en skotsk NGO der har arbejdet med kulstofkreditter siden 1994. PV nature udsteder resultat-baserede certifikater for dokumenterede forbedringer.

PV Nature har en omfattende monitorerings-, rapporterings-, og verificeringsramme for ordningen. Plan Vivo definerer standarden som værende naturpositiv, og må derfor ikke anvendes til kompensationsprojekter (offsetting). PV Nature kan anvendes til både genopretnings- og bevaringsprojekter.

Baggrund for valg

PV Nature er valgt her for at vise en resultatbaseret biodiversitetskreditordning der er globalt anvendelig. Standarden kan anvendes på både terrestriske og marine økosystemer og har en helhedsorienteret tilgang, hvor projekterne skal skabe forbedringer for biodiversitet og lokalsamfund, samtidig med at de ikke må have en negativ klimapåvirkning. Ordningen har desuden omfattende monitorerings-, rapporterings-, og verificeringsramme.

PV Nature er lanceret af Plan Vivo Foundation, som har over 25 års erfaring med certificering i frivillige biodiversitets- og klimamarkeder. Selvom både det globale biodiversitets-kreditmarked og PV Nature er i en pionerfase, er PV Nature en af de mest veletablerede og citerede standarder.

Om ordningen

Plan Vivo Foundation blev etableret i 1994, og i 1997 blev deres kulstofkredit lanceret, de er derfor en af pionererne på det frivillige kulstofmarked. I 2023 lancerede Plan Vivo en biodiversitetsstandard efter 2 års udvikling med tests, offentlige høringer og pilotprojekter. PV Nature er en resultatbaseret standard for naturgenopretning og -beskyttelse. Under PV Nature kan projekter udstede Plan Vivo Biodiversity Certificates (PVBCs), de udstedte certifikater kan sælges som kreditter. PV Nature udsteder to typer af certifikater:

- Restorationscertifikater der generes ved restaurering af degraderede økosystemer.
- Bevaringscertifikater der generes gennem bevaring af områder med globalt betydningsfuld biodiversitet.

Certifikaterne udstedes udelukkende ex post, dvs. først efter at forbedringer i biodiversiteten er realiseret og dokumenteret. Standardens tilgang er holistisk og naturpositiv, med fokus på at gavne både økosystemer, klima og lokalsamfund, dette beskrives i det principprogram standarden bygger på.

PV Nature har en veludbygget ramme for monitorering, rapportering og verifikation, med det formål at sikre integritet og transparens i PV Nature. Alle projekter skal etablere en biodiversitets-baseline ved opstart og herefter løbende indsamle data om arter, habitater og økologiske indikatorer. Der stilles krav om at der anvendes flere typer af værktøjer og alle projekter skal indsende en årlig rapport til Plan Vivo med status for aktiviteter, finansiering, monitoreringsdata og eventuelle ændringer i projektets design. Standarden må ikke anvendes til kompensationsprojekter (offsetting), og Plan Vivo Foundation ser standarden som værende en del af den naturpositive bevægelse.

Auditering og verifikation

PV Nature kræver tredjepartsvalidering. Før certificering skal projekter valideres af en uafhængig og godkendt tredjepart. Derefter skal projekterne verificeres mindst hvert femte år for at dokumentere, at de forventede biodiversitetseffekter realiseres. Verifikation udføres ligeledes af en uafhængig og godkendt tredjepart. Verifikation har til formål at sikre, at projektet fortsat lever op til kravene. Både validerings- og verificeringsorganer og eksperter skal være forhåndsgodkendt af Plan Vivo og opfylde ISO/IEC 17029-akkreditering samt have dokumenteret biodiversitets- og økologifaglig ekspertise.

Omkostninger og finansiering

Projektomkostningerne varierer afhængigt af udgifterne til forvaltningsindsatser og den nødvendige tekniske ekspertise. Derudover indebærer deltagelse dog også faste omkostninger, da der er adskillige certificationsgebyrer der skal betales til Plan Vivo Foundation, og som afholdes af projektudviklerne. Disse omfatter blandt andet gebyrer for gennemgang af projektidé og vurdering af projektets dokumentation. Projekter skal selv sikre finansiering, f.eks. gennem salg af biodiversitetscertifikaterne som kreditter. Plan Vivo fastsætter eller sælger ikke selv biodiversitetscertifikaterne, men arbejder på at udvikle vejledning for prissætning.

Anvendelse i ESG-Rapportering

PV Nature-certifikater kan anvendes i virksomheders bæredygtighedsrapportering som dokumentation for investeringer i natur og biodiversitet. Plan Vivo har ikke udarbejdet officielle retningslinjer for, hvordan certificeringen bør omtales i rapportering. Det at der kun udstedes certifikater for resultatbaserede forbedringer, bidrager til en større robusthed og troværdighed i rapporteringen.

Fordele

- Standarden inkluderer lokalbefolkning og integrerer sociale faktorer i tillæg til biodiversitet.
- PV nature er en resultatbaseret, standardiseret og auditerbar ordning, der kræver tredjeparts auditering og verificering.
- Ordningen er globalt anvendelig.
- Plan Vivo Foundation har mange års erfaring fra deres kulstofkreditordning.

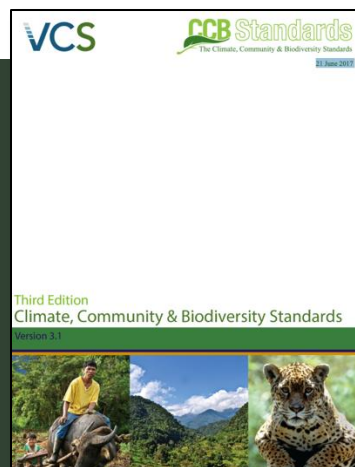
Ulemper:

- PV Nature er en ny ordning
- PV nature har ikke været anvendt i en dansk kontekst. Ordningen har dog været anvendt i europæisk kontekst, da der er gennemført et pilotprojekt i Storbritannien, og der er planlagt flere projekter bl.a. i Portugal.
- Der foreligger ikke vejledning om hvordan kreditterne kan anvendes i ESG-rapportering.

Kilder:

- Plan Vivo Foundation, 2023a
- Plan Vivo Foundation, 2023b
- Plan Vivo Foundation, 2023c
- Plan Vivo Foundation, 2023d
- Plan Vivo Foundation, 2023e
- Plan Vivo Foundation, 2023f

Verra: Climate, Community & Biodiversity Standards (CCB)

Navn på ordningen:	Climate, Community & Biodiversity Standards (CCB)
Organisationen bag:	Verra
Hjemmeside	www.terra.org/project/ccb-program
Stiftet:	2005 (første version); seneste version v3.1 udgivet 21. juni 2017
Type:	Add-on certificering - typisk anvendt med Verified Carbon Standard (VCS).
ESG-output:	Verificeret claim (Positivt bidrag).
Principgrundlag:	Ikke medlem - men anvender ISEAL Codes of Good Practice (egen erklæring)
Geografisk scope:	Globalt – kan anvendes på projekter i alle verdensdele.
Scope:	Gældende for alle former arealanvendelse: forbedret skovforvaltning, skovrejsning, agroforestry, så længe der er naturgenopretning og – forvaltning.
Gældende standard:	CCB Standards v3.1, 21. juni 2017 (seneste version).

Kort opsummering af ordningen

CCB er en tillægscertificering udviklet af Verra til deres øvrige standarder. Standarden verificerer, at arealprojekter leverer målbare netto-positive effekter for klima, lokalsamfund og biodiversitet.

Den bruges typisk sammen med Verra's Verified Carbon Standard (VCS) eller andre klimaverifikationsordninger som Clean Development Mechanism (CDM), men kan også anvendes selvstændigt i både produktive arealanvendelser og rene naturprojekter. Et claim om et positivt bidrag kan føres videre fra projektejer til en ekstern aktør (fx en virksomhed, fond eller sponsor), så længe der er en dokumenteret forbindelse gennem registreret og verificerede CCB-resultater.

Baggrund for valg

CCB-standardens er valgt, da den gennem længere tid har været etableret og markedsanerkendt. Den fungerer som et tillæg til klimakreditordninger og dokumenterer positive effekter for biodiversitet og lokalsamfund – en kombination, der imødekommer efterspørgslen for at koble biodiversitetsgevinster til klimainitiativer og giver en stærk kobling til det eksisterende marked for kulstofkreditter. CCB er udviklet af Verra, der også står bag den udbredte VCS, der allerede anvendes af enkelte danske virksomheder. Standarden kan anvendes både på produktive arealanvendelser og på rene naturprojekter, hvilket gør den relevant for en bred vifte af ESG-behov for virksomheder.

Om ordningen

CCB er en international ordning udviklet af den amerikanske NGO Verra, som også står bag den udbredte klimastandard VCS. CCB blev lanceret i 2005 for at imødekomme behovet for at dokumentere, at klimaprojekter ikke blot reducerer udledninger, men også bidrager positivt til lokalsamfund og biodiversitet.

Ordningen fungerer oftest som en add-on certificering, hvor projekter verificeres på, om de leverer målbare netto-positive effekter for klima, mennesker og natur. Den anvendes ofte i kombination med VCS, men kan også stå alene i arealprojekter.

Standarden er bygget op omkring en række krav til projektudviklere om at dokumentere "impact pathway" og opstille indikatorer, der kan efterprøves gennem uafhængig tredjepartsverifikation. På den måde sikrer CCB, at projekter kan fremvise evidens for et positivt bidrag ud over klimaeffekten.

De tre hovedelementer i CCB er:

- Klima: yderligere reduktioner i drivhusgasser eller kulstofbinding.
- Lokalsamfund: forbedret livskvalitet, socioøkonomiske gevinster, respekt for rettigheder.
- Biodiversitet: bevarelse, genopretning eller forbedring af økosystemer og for arter.

Auditering og verifikation

Verra har etableret et auditsystem, hvor alle projekter under CCB Standards skal gennemgå validering og verifikation af en uafhængig tredjepart, en såkaldt Validation and Verification Body (VVB). VVB'er skal være akkrediteret under ISO 14065 og godkendt af Verra.

Verifikationen gennemføres som en del af et MRV-setup, hvor projekterne løbende dokumenterer deres resultater for klima, lokalsamfund og biodiversitet. Resultaterne indberettes til Verra Registry, hvor de offentliggøres og bliver sporbare.

Som supplement til klimakreditter kan projekterne dokumentere et positive bidrag i form af biodiversitets- og samfundsgevinster, som herefter verificeres og kobles på projektets registrerede output.

Omkostninger og finansiering

Omkostningerne ved anvendelse af CCB-standardens består dels af gebyrer til Verra for projektregistrering og opretholdelse i Verra Registry, dels af udgifter til uafhængige auditører, der står for validering og verifikation. Det samlede omkostningsniveau afhænger af geografi, projektets størrelse og kompleksitet. Omkostningerne består af relativt lave gebyrer til Verra, mens de væsentligste udgifter ligger i honorarer til de uafhængige auditører. Prisen betyder, at store projekter har lave enhedsomkostninger, mens små projekter kan blive relativt dyre at certificere. Udgifterne bæres typisk af projektudvikleren og indregnes i værdien af de klimakreditter eller dokumenterede positive bidrag, som projektet genererer. Verra's CCB-claims handles typisk med en præmie på omkring 30 %, hvilket ifølge BCA afspejler købernes betalingsvillighed for dokumenterede biodiversitetsgevinster.

Anvendelse i ESG-Rapportering

CCB-standardens giver mulighed for at dokumentere og rapportere verificerede gevinster for biodiversitet og lokalsamfund som et supplement til klimakreditter. Claims registreres i Verra Registry, hvilket sikrer sporbare og troværdighed i overleveringen til en sponsor. Ordningen kan derfor indgå i virksomheders CSR- og ESG-rapportering som dokumentation af integrerede klima- og naturindsatser og dermed styrke kommunikationen til både investorer, kunder og andre interessenter.

Fordele

- Internationalt anerkendt og veletableret ordning.
- Tæt kobling til VCS giver adgang til det eksisterende marked for klimakreditter.
- Dokumenterer både biodiversitet og sociale effekter i tillæg til klima.
- Giver ESG-relevans og kan indgå i rapportering.

Ulemper:

- Seneste standardopdatering er fra 2017.
- Kan opleves som administrativt og økonomisk tungt for projektudviklere.
- Ingen dokumenteret anvendelse i Danmark endnu.

Kilder:

- Verra, n.d.-a
- Verra, n.d.-b
- Verra, n.d.-c

FSC Verified Impact

Navn på ordningen:	FSC Verified Impact (Tidligere kendt som FSC Ecosystem Services Claims)
Organisationen bag:	Forest Stewardship Council (FSC)
Hjemmeside	www.fsc.org
Stiftet:	Udviklet og pilottestet i perioden 2017–2019.
Type:	Add-on certificering – verificering af 7 forskellige økosystemtjenester.
ESG-output:	Verificeret claim (Positivt bidrag).
Principgrundlag:	ISEAL Code of Good Practice og FSC's egne 10 principper for ansvarlig skovforvaltning.
Geografisk scope:	Globalt - anvendelig i tilknytning til skov.
Scope:	Omfatter skove af alle typer (tropiske, boreale, tempererede) samt øvrige naturtyper relateret til skov og/eller indenfor samme forvaltningsenhed.
Gældende standard:	Ecosystem Services Procedure: Impact Demonstration and Market Tools (FSC-PRO-30-006 V2-1) Senest opdateret juni 2025.

Kort opsummering af ordningen

FSC Verified Impact er en add-on certificering, hvilket betyder, at arealet i forvejen skal være certificeret under en FSC Forest Management Standard. Med dette modul kan skovejeren yderligere dokumentere og verificere skovforvaltningens positive effekter på 7 forskellige økosystemtjenester herunder bevarelse af biodiversitet, kulstoflagring og beskyttelse af vandmiljø og -ressourcer.

Verificeringen gør det muligt, at et dokumenteret claim om en positiv forandring kan videreføres fra skovejeren til en potentiel sponsor eller samarbejdspartner.

FSC udvikler i øjeblikket en egentlig procedure for biodiversitetskreditter. I juni 2025 vedtog FSC et kommissorium for udviklingen af en add-on "Procedure for Biodiversity Credits", som skal etablere de normative krav. Udviklingsarbejdet forventes afsluttet i 2028.

Baggrund for valg

Ordningen er medtaget, da FSC-systemet er velkendt i mange lande, herunder i Danmark. Selvom hovedparten af de FSC-certificerede skove i Danmark er offentligt ejede, er der et bredt kendskab og en aktiv involvering – blandt andet fra større skovforvaltnings-selskaber – og der eksisterer en velorganiseret struktur for audit med en række akkrediterede aktører.

I dansk kontekst er der gennemført Verified Impact-procedurer i enkelte skove. Selvom udgangspunktet i skovforvaltning ofte er i kombination med produktion, så kan ordningen også fungere som en mere fokuseret naturcertificering af både skove og øvrige naturtyper inden for forvaltnings-enheden. FSC's tætte kobling til virksomheders værdikæder kan potentielt sikre både relevans og argumentation for sponsorater.

Om ordningen

Forest Stewardship Council (FSC) er en international NGO stiftet i 1993 med et globalt netværk og medlemskab på tværs af virksomheder, civilsamfund og skovforvaltere. Formålet har fra begyndelsen været at fremme ansvarlig brug af verdens skove, hvor udtag af skovprodukter ofte er en grundlæggende præmis. Skovcertificering (FM) ledsages derfor af et sporbarhedssystem – Chain of Custody (CoC) – som sikrer, at FSC-certificerede produkter kan følges gennem hele værdikæden.

Verified Impact er FSC's svar på den stigende efterspørgsel efter ESG-relaterede data fra skovforvaltning samt dokumentation af indsatser, der rækker ud over minimumskravene i FSC's skovstandarder.

Tillægsstandarden rummer retningslinjer for implementeringen af syv forskellige økosystemtjenester, som enten kan adresseres individuelt eller kombineres i et projekt, hvor flere tjenester indgår samtidig.

Tjenesterne er:

1. Bevarelse af biodiversitet
2. Kulstofbinding og -lagring
3. Vandressourcer
4. Jordbeskyttelse
5. Rekreative tjenester
6. Kulturelle praksisser og værdier
7. Luftkvalitet

Auditering og verifikation

FSC-systemet har et veludviklet auditsystem med en række akkrediterede certificeringsorganisationer, der opererer både lokalt og globalt. Som en ekstra sikkerhed overvåges auditørledet af den internationale organisation ASI (Accreditation Services International), som blandt andet gennemfører kontrol af auditorer.

Audits baserer sig på, at skovejeren i forvejen har en Forest Management (FM) certificering. Denne bygger på, at forvaltningsenheden har fastlagt procedurer og gennemført en række registreringer og kortlægninger, som tilsammen danner grundlag for en forvaltningsplan og herefter et periodisk forløb med audits i et MRV-setup (Monitoring, Reporting and Verification). Med en add-on certificering gennem Verified Impact kan en eller flere økosystemtjenester – eksempelvis biodiversitet og klima – verificeres i forbindelse med de periodiske FM-kontroller.

Omkostninger og finansiering

FSC Verified Impact FSC og den senere forventede Procedure for Biodiversity Credits, fungerer som en add-on til FSC's Forest Management-certificering og verificeres i forbindelse med den almindelige FM-audit. Verifikation indgår dermed i det eksisterende audit-setup, hvilket reducerer de løbende omkostninger. Omkostningerne afhænger af geografisk kontekst, ejendommens størrelse og projektets kompleksitet. Opstartsudgifter kan være høje pga. krav til registrering, kortlægning og dokumentation. De primære ekstraomkostninger knytter sig til forberedelse, dataindsamling og eventuelt udvidet audit.

Mindre skovejendomme kan indgå i gruppecertificeringer, hvor administration og udgifter deles med andre ejere. Derudover opkræver FSC ikke gebyrer fra små ejendomme under visse størrelsesgrænser. FSC Verified Impact tilbyder verificerede "claims" om positiv effekt på f.eks. biodiversitet, klima eller vand. Værdien af et claim afhænger af indsatsens omfang og sponsoreres eller partneres betalingsvillighed.

Anvendelse i ESG-Rapportering

FSC har en standardramme, der både fastsætter generelle regler for brugen af FSC's varemærker og – i standarden for Verified Impact – giver specifikke retningslinjer for, hvordan de forskellige aktører, hvad enten det er skovejere eller sponsorer, kan anvende et claim. Dette gælder både for gennemførte tiltag og for mere konkrete og målbare effekter af et tiltag. Standardens bestemmelser afklarer desuden rammerne for overlevering af et claim samt dets gyldighedsperiode.

Fordele

- FSC er et veletablerede certificeringssystem
- FSC har allerede relation til arealejere og forvaltningsselskaber
- Arealcertificering med Verified Impact er afprøvet i Danmark
- Basis for certificeringssynergier, der kan reducere omkostningsniveauet

Ulemper:

- Sponsorbidrag og claim-overlevering er fortsat beskedne
- Kun tilgængelig for FSC FM-certificerede skovejere
- Skovfokuseret – øvrig natur kan dog indgå

Kilder:

- FSC, 2025
- FSC, 2023a
- FSC, 2023b
- FSC, 2025
- FSC, n.d.

GRUNDLAG FOR VALG AF ORDNING

I det foregående afsnit er der gennemgået fire typer af ordninger, hvis hovedformål er biodiversitet.

Ud over at verificere konkrete mål og aktiviteter på arealer har de også til formål at dokumentere både organisatoriske og sociale aspekter. Dermed danner de et samlet grundlag for at kunne dokumentere og kommunikere naturgevinster på en troværdig måde.

De fire ordninger - The Global Biodiversity Standard, Plan Vivo (PV Nature), Verra CCB og FSC Verified Impact - repræsenterer forskellige tilgange til certificering og verifikation af biodiversitetsindsatser. Tilsammen spænder de fra nye, udviklingsorienterede initiativer til veletablerede kreditbaserede systemer og add-on-certificeringer, der supplerer eksisterende ordninger.

De beskrevne ordninger vurderes at have en mulig relevans i en dansk kontekst, enten fordi de allerede kan anvendes, eller fordi de har potentiale til at blive markedsrelevante inden for en overskuelig tidshorisont. Dette skyldes ikke mindst, at de understøttes af centrale internationale organisationer og bygger på metodisk robuste rammer.

Det næste naturlige spørgsmål er derfor, hvilke egenskaber der skal lægges vægt på i valget af en ordning, og hvordan en certificering bedst kan indrettes, så den understøtter både naturkvalitet og markedsrelevans.

HVORFOR BLIVE CERTIFICERET?

Før vi vælger ordning må vi først forholde os til motivationen for at søge certificering som kan variere betydeligt alt efter aktør.

Offentlige aktører – som f.eks. nationalparker – kan vælge at underlægge sig kravene i IUCN Green List for at dokumentere organisatorisk kvalitet og resultaterne af deres naturforvaltning. Sådanne administrative rammer og certificeringer af nationalparker og reservater er imidlertid ikke normalt udviklet med henblik på at overføre verificerede claims til virksomheder, der finansierer eller bidrager til naturindsatsen.

Fokus i denne rapport er at identificere mulige ordninger, hvor virksomheder gennem finansiel støtte kan bidrage til internationale mål-sætninger for natur og biodiversitet.

Certificering giver mulighed for at dokumentere og formidle konkrete resultater og fremskridt i projekterne – og koble dem til f.eks. ESG-rapportering. Motivationen for arealcertificering vurderes i stor grad drevet af, at certificering kan være en forudsætning for at tiltrække kapital.

Dette skal ses i lyset af, at certificering altid indebærer administrative krav, omkostninger og behov for ressourcer til vedligeholdelse eller forbedring af naturgrundlaget i projekterne – alt sammen noget, der skal dækkes økonomisk. Det er derfor kun i få tilfælde, at certificering alene er væsentlig som et "stempel" – langt oftere er den knyttet til muligheden for at åbne for finansiering og markedsadgang.

Sammenfattende kan certificering i en virksomhedskontekst altså forstås som en del af en markeds mekanisme. Valget af ordning må derfor vurderes ud fra, hvordan den både kan levere verificerede resultater for naturen og samtidig imødekomme behov hos potentielle investorer. I denne sammenhæng anses arealcertificering ofte som en forudsætning for at kunne tilbyde mere end sponsorbaserede anprisninger.

Principielle fællestræk

På tværs af ordningerne ses en række fællestræk. De fleste – herunder de fire udvalgte – hviler på et principbaseret fundament, der adresserer centrale temaer kendt fra BBOP og beslægtede rammeprogrammer.

Fælles for dem er et klart arealbaseret fokus, hvor biodiversitet på et konkret areal udgør omdrejningspunktet. De indebærer alle en form for tredjepartsverifikation, om end med forskellig modenhed og grad af afprøvning.

Ordningerne søger at dokumentere konkrete resultater for natur og biodiversitet – enten i form af kreditter (Plan Vivo Nature og Verra CCB) eller gennem dokumenterede effekter (FSC Verified Impact og Global Biodiversity Standard). To af ordningerne, Verra CCB og FSC Verified Impact, fungerer desuden som tillæg til eksisterende certificerings- eller kreditordninger.

Alle fire ordninger kan potentielt understøtte virksomheders ESG-afrapportering. En specifik evaluering af deres kobling til ESG-rapporteringsstandarder under CSRD, EU-taksonomien og frivillige rammer som TNFD vanskeliggøres dog af, at disse ikke stiller særligt præcise krav.

Rapporteringskravene beskriver i højere grad, hvad virksomheder skal oplyse om, men ikke hvordan grundlaget for oplysningerne skal dokumenteres. Dette formuleres ofte kun indirekte gennem generelle retningslinjer for governance og anbefalinger om, at anvendte metoder bør bygge på et videnskabeligt og velunderbygget grundlag.

Har naturtype-specifikke ordninger en værdi?

Der tegner sig et stærkt ønske om ordninger, der dækker naturtyper bredt. Hvis dette sættes som et krav, risikerer man dog at ekskludere systemer med høj markedsrelevans – især i arealsektorer, der allerede arbejder med certificering.

FSC Verified Impact illustrerer denne problematik. På den ene side kan ordningen betragtes som en naturtype-specifik tilgang, fordi skov er en forudsætning for deltagelse.

På den anden side kan den ses som en bredere ordning end skov, idet biodiversitet og økosystemtjenester kan dokumenteres ud over skovafgrænsningen. Dette gør FSC's tilgang til et vigtigt eksempel på, hvordan et naturtypespecifikt udgangspunkt kan skaleres til bredere formål – men den møder også sine begrænsninger.

Skovbruget er et af de mere modne eksempler, hvor arealcertificering med biodiversitetsfokus er længst fremme, og hvor værdikæderne rummer potentielle kompensationsbehov – og dermed mulige motiverede kunder. Eksempelvis ved anvendelse af tilgangen med insetting for brug af materialer fra skoven.

Ønsket om ordninger, der kan favne alle naturtyper, udfordres også af modenhed. Særligt marine områder udgør en metodisk udfordring i forhold til arealafgrænsning, ejerskab og governance, og udviklingen vurderes fortsat at være på et tidligt stadie.

Modenhed og udbredelse varierer

Plan Vivo bygger på 25 års erfaring fra frivillige markeder og er særligt forankret i lokalsamfundsprojekter. Verra CCB er integreret i det globale klimamarked gennem Verra's Verified Carbon Standard og har dermed bred markedsadgang. FSC Verified Impact trækker på FSC's veletablerede governance-system og globale auditørkorps.

Når det gælder markedsrelevans, har Verra og FSC en fordel som følge af deres etablerede systemer og eksisterende brugerbase i Danmark og Europa inden for henholdsvis de frivillige klimamarkeder og skovsektoren. Plan Vivo har derimod primært opnået udbredelse gennem projekter i udviklingslande

The Global Biodiversity Standard er en ny ordning, men allerede afprøvet i praksis: seks projekter er certificeret, og 15 regionale hubs rådgiver projekter på tværs af fem kontinenter.

Ordningen er medtaget her, fordi den er forankret i et bredt konsortium af centrale internationale aktører herunder Botanic Gardens Conservation International (sekretariat), CIFOR-ICRAF, IUCN's Species Survival Commission og Society for Ecological Restoration.

Grundlag for sammenligning

De fleste ordninger, herunder de fire udvalgte, hviler på et principbaseret fundament, som adresserer centrale temaer. Uden tilstrækkelig implementering og operationalisering kan deres integritet i praksis endnu ikke vurderes.

Ordningerne har alle indarbejdet krav om forbedring, italesat afbødningshierarkiet, opsat en form for målbarhed med baselinemålinger, beskrevet en veldefineret kontrolmekanisme, retningslinjer for handel og markedsføring samt bestemmelser om inddragelse og sociale forhold m.m.

En direkte sammenligning af ordningerne er vanskelig da flere først lige er blevet lanceret. Ordningerne mangler derfor udbredelse, praktisk anvendelse, faste operatører og afprøvning. Dette afspejler også markedet for indværende, der generelt kan betragtes som umodent.

Et centralt spørgsmål i vurderingen af biodiversitetsordninger er dog, hvad der gør dem troværdige?

En indgangsvinkel kunne være, hvor strikse krav der stilles, eller hvor konkrete målsætningerne er. Men det er lige så væsentligt at se på den tekniske udformning og på, hvad der faktisk legitimerer ordningernes eksistens.

Udfordringen er, at ordningerne skal være universelle og samtidig kunne tilpasses lokale forhold, kontekster og udgangspunkter. Succesen afhænger derfor ikke nødvendigvis af en høj detaljeringsgrad af krav, men snarere af ordningens fleksibilitet og – måske vigtigst – styrken af dens governance-struktur.

Mange ordninger arbejder ikke med faste arealmål, men lader projektere sætte egne, relevante og kontekstbestemte mål, som dokumenteres gennem ordningens monitorerings, rapportering og verifikationssystem.

Det er altså ordningernes governance-struktur snarere end faste arealambitioner, der er det centrale.

Samtidig findes der en balance: Jo flere detaljerede krav, overvågning og tættere

kontrol, desto dyrere bliver ordningen. Det øger troværdigheden, men mindsker de midler, der kan kanaliseres til selve biodiversitetsindsatserne.

Ordningerne skal både være troværdige og økonomisk bæredygtige. Deres troværdighed bør løbende vurderes og udvikles i takt med, at markedet for biodiversitetscertificering vokser frem.

VEJE TIL MARKEDSMODNING AF CERTIFICERING FOR NATUR

Add-on-ordningerne Verra CCB og FSC Verified Impact har sandsynligvis lettest ved at få fodfæste på kort sigt, da de i forskelligt omfang har været afprøvet. Men der er samtidig et strategisk potentiale i at involvere sig eller støtte udviklingen af øvrige standarder, der kan kompensere for deres mangler eller som har anden relevans.

Markedet befinder sig i hurtig udvikling både politisk, og flere nye ordninger er stadig under etablering. Det taler for at give dem tid til at modnes, frem for ensidigt at satse på enkelte eksisterende løsninger allerede nu. Der kan i sig selv være en værdi i at være blandt de første, der indfører eller afprøver en ordning.

Som tidligere fremhævet kan man spore globale basisprincipper på tværs af ordningerne. Vi befinder os formentlig i en fase af markedsmodningen, hvor det i høj grad handler om at komme i gang og få afprøvet en ordning. Forberedelsen til én ordning kan meget vel være en forberedelse til en anden.

Når man først har arbejdet med procedureudvikling og forvaltningsplaner, vil en fremtidig konvertering være mulig. Det betyder, at markedsfordele i høj grad vil blive vurderet på prisniveauer, effektiviteten i handelsplatforme og den samlede markedsappel – ud over den basale arealcertificering.

Det væsentlige i dette udviklingsstadium vurderes til at være, at aktørene omkring arealprojekter samles i dialog om markedsudviklingen, at de tester sig selv gennem anvendelse af standarder, og at de gør det så enkelt som muligt for virksomheder at kunne bidrage.

LITTERATURLISTE (A – D)

Aalborg Universitet. (2025). *Nyt projekt skal gøre det nemmere at vurdere bygningers påvirkning af offsite biodiversitet*. <https://www.build.aau.dk/nyt-projekt-skal-gore-det-nemmere-at-vurdere-bygningers-pavirkning-af-offsite-biodiversitet-n142323>

Aarhus Universitet, Institut for Ecoscience. (n.d.-a). *En Dansk indikator for naturindsats*. Tilgået 20. August 2025, fra <https://ecos.au.dk/forskningraadgivning/temasider/dansk-naturindikator>

Aarhus Universitet, Institut for Ecoscience. (n.d.-b). *UrbanBioScore – biodiversity in cities*. Tilgået 20 August 2025, fra <https://ecos.au.dk/en/urbanbioscore>

Biodiversitetspartnerskabet (2024). *Biodiversitetspartnerskabets anbefalinger* (p. 24) [Anbefalinger]. Miljø- og Ligestillingsministeriet. <https://mim.dk/media/so5j2o1u/biodiversitetspartnerskabets-anbefalinger.pdf>

Biodiversitesrådet, 2025. *Mere og bedre finansiering – estimering af finansieringsgab i Danmarks biodiversitetsindsats*. Tilgået 6. November 2025, <https://www.biodiversitetsraadet.dk/pdf/2025/11/Rapport-2025-komprimeret.pdf>

Biodiversity Credit Alliance. (2024). *Definition of a Biodiversity Credit* (No. 3). <https://www.biodiversitycreditalliance.org/wp-content/uploads/2024/05/Definition-of-a-Biodiversity-Credit-Rev-220524.pdf>

Biodiversity Credit Alliance. (2025). *High-level Principles to Guide the Biodiversity Credit Market* [WHITE PAPER]. World Economic Forum. https://www.biodiversitycreditalliance.org/wpcontent/uploads/2025/05/377455_High_Level_Principles_to_Guide_the_Biodiversity_Credit_Market_En_v7_May-2025.pdf

Ministry of Housing, Communities and Local Government & Department for Levelling Up, Housing and Communities. (2024, 14. februar). *Biodiversity net gain* [Guidance]. <https://www.gov.uk/guidance/biodiversity-net-gain>

Bloomlabs. (2026, 3. august) *How to sell a biodiversity credit?* Bloomlabs. <https://newsletter.bloomlabs.earth/p/how-to-sell-a-biodiversity-credit>

Bloomlabs. (n.d.). Tilgået 27. August 2025, fra <https://bloomlabs.earth/>

Carbon Disclosure Project. (n.d.). *About us*. Tilgået 25. August 2025, fra <https://www.cdp.net/en/about>

Convention on Biological Diversity (2022). *Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework* (Decision 15/4) [PDF]. <https://www.cbd.int/doc/decisions/cop-15/cop-15-dec-04-en.pdf>

Dansk Industri. (2025). *Biodiversitet – inspiration til dansk erhvervsliv*. <https://www.danskindustri.dk/biodiversitet/>

David C. Bartholomew & Amarizni Mosyafiani. (2024). *The Global Biodiversity Standard: Manual for assessment and best practices*. BGCI.

Duffus, N. E., Zu Ermgassen, S. O. S. E., Grenyer, R., & Lewis, O. T. (2025). *Early outcomes of England's new biodiversity offset market*. Cold Spring Harbor Laboratory. <https://doi.org/10.1101/2025.06.22.660961>

LITTERATURLISTE (E - F)

Ejrnæs, R., & Bladt, J. (2024). *Beregning af nøgletal for arealbaserede naturindsatser i Understed Bakker ved hjælp af Dansk Naturindikator* (Fagligt Notat Fra DCE – Nationalt Center for Miljø Og Energi Nos 2024, 60). DCE. https://dce.au.dk/fileadmin/dce.au.dk/Udgivelser/Notater_2024/N2024_60.pdf

EFRAG. (2025). *Draft simplified ESRS*. <https://www.efrag.org/en/draft-simplified-esrs>

EFRAG. (2026, July 3). *European Commission publishes delegated act on revised ESRS and voluntary sustainability reporting standard*. <https://www.efrag.org/en/news-and-calendar/news/european-commission-publishes-delegated-act-on-revised-esrs-and-voluntary-sustainability-reporting>

European Commission: Secretariat-General. (2025a). *Omnibus I – COM(2025)80* [PDF]. https://commission.europa.eu/publications/omnibus-i_en

European Commission. (2025b). *Roadmap towards Nature Credits* (COM/2025/374 Final). (2025).

European Commission: Directorate-General for Environment & ICF. (2025c). EU Directorate General for Environment. & ICF. (2025). *Climate-biodiversity nexus: Final report*. Publications Office. <https://data.europa.eu/doi/10.2779/6590235>

European Commission. (n.d.-a.). *Corporate sustainability due diligence*. Tilgået 9. oktober 2025, fra https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/sustainability-due-diligence-responsible-business/corporate-sustainability-due-diligence_en

European Commission. (n.d.-b.). *Regulation on deforestation-free products*. Tilgået 9. oktober 2025, fra https://environment.ec.europa.eu/topics/forests/deforestation/regulation-deforestation-free-products_en

European Commission. (nd.-c). *Green claims*. Tilgået 1. august 2025. https://environment.ec.europa.eu/topics/circular-economy/green-claims_en

European Commission. (n.d.-d). *European Business & Biodiversity Platform*. Tilgået 7. Juli 2025. https://green-forum.ec.europa.eu/green-business/business-and-biodiversity_en

European Commission. (n.d.-e) *Project Align*. Tilgået 1. August 2025. https://green-forum.ec.europa.eu/green-business/business-and-biodiversity/our-activities/project-align_en

European Environment Agency. (2025). *Green bonds in Europe*. <https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/green-bonds-8th-eap>

European Parliament. (2025). *BRIE 2025:754227 — (CASP BRI)* [PDF]. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2025/754227/CASP_BRI\(2025\)754227_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2025/754227/CASP_BRI(2025)754227_EN.pdf)

Finans Danmark. (2023). *Finans Danmark og UN Global Compact Network Denmark vil drive vidensdeling om biodiversitet blandt virksomheder og banker i norden*. <https://finansdanmark.dk/nyheder/2023/marts/finans-danmark-og-un-global-compact-network-denmark-vil-drive-vidensdeling-om-biodiversitet-blandt-virksomheder-og-banker-i-norden/>

LITTERATURLISTE (F-I)

Finanstilsynet. (n.d.). Klimaforandringer og bæredygtig finansiering i den finansielle sektor. <https://www.finanstilsynet.dk/finansielle-temaer/baeredygtighedsoplysninger>

Finnish Government. (2024). Framework created for voluntary biodiversity markets – cooperation started to boost action. Finnish Government. <https://valtioneuvosto.fi/en/-/1410903/framework-created-for-voluntary-nature-values-market-cooperation-started-to-boost-their-development>

Forbrugerombudsmanden. (u.å.). Sager. <https://forbrugerombudsmanden.dk/find-sager>

Forbrugerombudsmanden. (2024, 7. maj). Nordiske forbrugerm myndigheder: Klimaudsagn baseret på kompensationsordninger er nemt vildledende. <https://forbrugerombudsmanden.dk/find-sager/sager/sager/markedsfoeringsloven/sager-efter-markedsfoeringsloven/miljoe-og-etik/nordiske-forbrugerm myndigheder-klimaudsagn-baseret-paa-kompensationsordninger-er-nemt-vildledende>

FSC (2023a). Protecting FSC Trademarks. Tilgaaet 1. August 2025 fra <https://fsc.org/en/protecting-fsc-trademarks>

FSC (2023b). Verified Impact – Access and disclose high-quality forest impact data.

FSC (2025a). Terms of reference and operating rules for developing procedure for biodiversity credits – Implementation of Motion 49/2021.

FSC (2025b). Ecosystem Services Procedure: Impact Demonstration and Market Tools.

FSC (n.d.). Welcome to FSC Connect. Tilgaaet 30. Maj 2025 fra <https://connect.fsc.org/>

Grieg-Gran, M.. (2009) BBOP Biodiversity Offset Cost-Benefit Handbook. <https://www.iied.org/x00022>

International Panel on Biodiversity Credits. (2024). IAPB Consultation on Archetypes. IAPB.

ISEAL Alliance. (2023). Landscape guidance and roadmap for companies (2022-2024). <https://isealliance.org/get-involved/resources/landscape-guidance-and-roadmap-companies-2022-2024>

ISO. (2024). ISO Standards in support of the Global Biodiversity Framework.

International Organization for Standardization. (2025a). *ISO 17298: New biodiversity standard launched to help organizations take action*. https://www.iso.org/news/2025/10/standard-17298_biodiversity

International Organization for Standardization. (2025b). *ISO 17620 — Biodiversity: Process for designing and implementing biodiversity net gain in development projects* [Standard under publication]. <https://www.iso.org/standard/84992.html>

LITTERATURLISTE (I – P)

ISO. (n.d.). ISO – Standards . Tilgâet 1. August 2025 fra <https://www.iso.org/biodiversity>

IUCN, International Union for Conservation of Nature. (2016). IUCN Policy on Biodiversity Offsets (p. 14). https://iucn.org/sites/default/files/2022-06/iucn_biodiversity_offsets_policy_jan_29_2016_0.pdf

IUCN. (2020). IUCN Global Standard for Nature-based Solutions: A user-friendly framework for the verification, design and scaling up of NbS: first edition (Version 1.0). IUCN, International Union for Conservation of Nature. <https://doi.org/10.2305/iucn.ch.2020.08.en>

IUCN. (2023). International Standardization Organisation – mainstreaming biodiversity standards—News | IUCN. <https://iucn.org/news/202308/international-standardization-organisation-mainstreaming-biodiversity-standards>

Lammerant, J., Verhelst, J., & Vanderheyden, G. (2024). Thematic Report Biodiversity Disclosure [Thematic report]. EU Business & Biodiversity Platform. <https://circabc.europa.eu/ui/group/da655eff-acfa-4b21-a366-2795d0e7de39/library/19c30a45-be05-4375-a937-f3c395d8c9c2/details>

Ministry of Agriculture and Forestry, & Ministry of the Environment. (2025, November 25). *Recent studies provide guidance for developing nature value markets*. Finnish Government. <https://valtioneuvosto.fi/en/-/1410903/recent-studies-provide-guidance-for-developing-nature-value-markets>

Ministry of the Environment. (2026). *National roadmap for nature credits market 2026–2035*. Finnish Government. <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/items/c67fcd9c-600f-43af-a692-92742b66a7e8>

Natural England. (2026). *Biodiversity Net Gain (BNG) evaluation report* (NECR630). Natural England Commissioned Report. <https://publications.naturalengland.org.uk/publication/5287872209616896>

Nature Positive Initiative. (2025). State of Nature Metrics. <https://www.naturepositive.org/metrics/>

Nature Positive Initiative (n.d.). About us – Promoting the integrity and implementation of Nature Positive by 2030. Tilgâet 1. Juli 2025. <https://www.naturepositive.org/about/>

OECD (2026), Scaling Up Private Action for Nature: Opportunities for Development Co-operation and Finance, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/cae9a3dc-en>.

Pivin, A. & Dupuis, L. (2024). Biodiversity certificates: Risks and opportunities. Carbonne4.

Plan Vivo Foundation. (2023a). Methodology and Data Protocol (PV Nature v1.1.). Plan Vivo Foundation.

Plan Vivo Foundation. (2023b). Procedures Manual (PV Nature v1.1.). Plan Vivo Foundation.

Plan Vivo Foundation. (2023c). Project Requirements (PV Nature v1.1.). Plan Vivo Foundation.

Plan Vivo Foundation. (2023d). PV Nature Glossary (PV Nature v1.1.). Plan Vivo Foundation.

LITTERATURLISTE (P – W)

Plan Vivo Foundation. (2023e). PV Nature: Public Consultation 2.0. Plan Vivo Foundation.

Plan Vivo Foundation. (2023f). Validation and Verification Requirements (PV Nature v1.1.). Plan Vivo Foundation.

PV Nature - Documentation [WWW Document], 2023. . Plan Vivo Found. URL <https://www.planvivo.org/pv-nature-documentation> (accessed 9.24.25).

Rao, P. A., Rahman, M. M., & Duraman, S. B. (2025). Adopting circular economy in construction: A review. *Frontiers in Built Environment*, 11, 1519219. <https://doi.org/10.3389/fbuil.2025.1519219>

Science Based Targets Network: SBTN (n.d.-a). Science Based Targets Network. Retrieved 12 August 2025, fra <https://sciencebasedtargetsnetwork.org/companies/take-action/act/>

Science Based Targets Network: SBTN (n.d.-b). Who we are. Tilgået 25. oktober 2025, fra <https://sciencebasedtargetsnetwork.org/about/>

Social- og Boligstyrelsen. (u.å.). Bygningsreglementet BR18. <https://www.bygningsreglementet.dk/>

Strandberg, B., & Rasmussen, K. K. (2024). Registrering af indikatorer for biodiversitet i byer (No. Teknisk rapport nr. 312). Aarhus Universitet, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi. <https://dce.au.dk>

The Global Biodiversity Standard. (n.d.). What is the Global Biodiversity Standard? – Biodiversity Standard. Tilgået 22. August 2025, fra <https://www.biodiversitystandard.org/what-is-the-global-biodiversity-standard/>

TNFD. (n.d.). The Taskforce on Nature-related Financial Disclosures. TNFD. Retrieved 25 August 2025, from <https://tnfd.global/>

UNEP-WCMC. (2025). Restoration Project Developers' Playbook on Private Finance (Europe) (Version 1). World Conservation Monitoring Centre. <https://doi.org/10.34892/RMA6-D142>

UNEP. (2026). Global status report for buildings and construction 2025–2026. UNEP – Global Status Report for Buildings and Construction 2025–2026

Verra (n.d.-a). Verra's Trademarks. Tilgået 27. August 2025, fra <https://verra.org/trademarks/>

Verra (n.d.-b). Validation and verification. Tilgået 25. August 2025, fra <https://verra.org/validation-verification/>

Verra (n.d.-c). CCB Program Details. Tilgået 25. August, fra <https://verra.org/programs/ccbs/ccbs-program-details/>

WEF. (2020). Nature Risk Rising: Why the Crisis Engulfing Nature Matters for Business and the Economy (New Nature Economy Series). World Economic Forum.

WEF. (2022). New Nature Economy. (2022, January 17). World Economic Forum. <https://www.weforum.org/publications/series/new-nature-economy/>

WEF. (2024). Biodiversity Credits: Demystifying Metrics for Nature Markets

APPENDIKS

APPENDIKS I: CENTRALE BEGREBER

Additionalitet	Krav om, at en biodiversitetsgevinst er "ud over" det, der ville være sket uden projektet. Et nøgleprincip i kreditter og kompensationsordninger.
Add-on certificering	En tillægsordning, der kobles oven på en eksisterende certificering, hvor ved ordningens scope udvides.
Afbødningshierarkiet (Mitigation Hierarchy)	Trinvis prioritering af indsatser: Undgå → Minimér → Genopret → Kompenser. Skal sikre at kompensation er sidste udvej.
Anprisning	Ofte refereret til som "Claim". En påstand, som en virksomhed eller projekt kan kommunikere udadtil. Troværdighed kan hæves ved at underbygge med certificeringer eller anden verificering.
Audit	En systematisk, uafhængig og dokumenteret proces, hvor en auditor/kontrolant vurderer, om en organisations eller et projekts aktiviteter lever op til fastsatte krav i en standard eller certificeringsordning.
Auditerbarhed	Udtrykker hvorvidt et krav i en standard eller certificeringsordning er formuleret med tilstrækkelig klarhed, specificitet og målbarhed til, at det på en rimelig måde kan vurderes af en uafhængig auditor.
Baseline	Udgangspunktet for at måle ændringer i biodiversitet. Kan være et historisk niveau eller en nutidig reference.
Biodiversitet	Mangfoldigheden af levende organismer i alle miljøer, både på land og i vand, samt de økologiske samspil, som organismerne indgår i. Biodiversitet omfatter såvel variationen indenfor og mellem arterne som mangfoldigheden af økosystemer.
Biodiversitetskredit	Et certifikat, der dokumenterer en målbar og evidensbaseret forbedring af biodiversiteten, som både er langsigtet og ikke ville være sket foruden indsatsen.
CSR-rapportering / ESG-rapportering	Virksomheders afrapportering om miljø-, sociale- og governance-forhold.
Disclosure	I bæredygtigheds- og ESG-sammenhæng betegner disclosure en virksomheds afrapportering af væsentlige informationer. Kan oversættes til en virksomheds fremlæggelse.
Greenwashing	Risikoen for vildledende eller overdrevne påstande om positive effekter på biodiversitet eller øvrige miljøforhold.
Insetting	Kompensationsprojekter inden for virksomhedens egen værdikæde
Lækage (lækageeffekter)	Når aktiviteter, der reduceres eller stoppes ét sted (fx skovhugst), blot flytter til et andet område, så nettoeffekten reduceres.

Materialitet / Dobbelt væsentlighed	Vurdering af både virksomhedens indvirkning på biodiversitet og dens afhængighed af naturens tjenester, samt hvordan dette skaber finansielle risici/muligheder.
Metrics (biodiversitetsmetrikker)	Standardiserede målinger eller indikatorer, der bruges til at kvantificere tilstanden eller udviklingen i biodiversitet.
MRV	MRV står for Monitorering, rapportering og verifikation og er en central ramme for at sikre, at biodiversitetsindsatser og naturprojekter er gennemsigtige, troværdige og målbare.
Nature Positive	Ambition og målramme for, at indsatser ikke blot skal reducere negativ påvirkning, men føre til en samlet fremgang for naturen
Naturbaserede løsninger (NbS)	Tiltag, der anvender naturens egne processer og økosystemer til at håndtere samfundsmæssige udfordringer – såsom klimaændringer, vandhåndtering, luftforurening eller biodiversitetstab.
Net Gain	Mere ambitiøs tilgang end No Net Loss – indebærer at biodiversiteten efter en aktivitet/projekt er forbedret i forhold til udgangspunktet.
No Net Loss	Målsætning om, at tab af biodiversitet som følge af en aktivitet fuldt ud kompenseres, så det samlede resultat er neutralt.
Offset	Indsatser på eller udenfor en berørt lokation som kompenserer for tab af biodiversitet sådan at totalt opnås et nul nettotab af biodiversitet.
Permanens	Hvorvidt biodiversitetsgevinster kan opretholdes på lang sigt.
PES (Payment for	En transaktion mellem en køber og en sælger for en økosystemtjeneste eller en arealanvendelses-/forvaltningspraksis, der sandsynligvis vil sikre denne tjeneste
Produkt	I denne sammenhæng forstås produkt som det udbytte en virksomhed får ved at bidrage økonomisk til et biodiversitetsprojekt. Produktet kan være et datagrundlag for anprisning, en kredit eller en anden form for markedsmekanisme.
Projekt	En pakke af aktiviteter og finansiering, der implementeres med det formål at beskytte, forbedre eller genoprette biodiversitet og økosystemtjenester i et givent område og tidsrum.
Verification (verifikation)	Uafhængig kontrol af data, metoder og resultater. Adskilt fra selve monitoreringen.
Ækvivalens (Equivalence)	Omregning af forskellige påvirkninger til samme enhed. Eksempelvis, at kompensation skal være biologisk sammenlignelig med det tab, den erstatter. Fx samme naturtype, truede arter, økosystemfunktion. Sjældent direkte muligt i relation til natur mens f.eks. klimagasser kan omregnes til ækvivalent af CO ₂ .
Økosystem	Et økosystem er helheden af levende organismer i et område samt deres interaktion med de fysiske omgivelser (jord, vand, klima m.m.). I certificeringer er økosystembegrebet ofte afgrænsningen for, hvilken naturtype eller funktion der måles, forbedres eller beskyttes.
Økosystemtjenester (Ecosystem Services)	De funktioner og værdier, naturen leverer – opdelt i forsyvende, regulerende, kulturelle og understøttende.

Foto: Peder Størup